

KONTOURIA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 319 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 24 ΓΕΝΑΡΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΔΕ ΛΥΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΨΗΦΟΦΟΡΙΕΣ

ΣΤΟ ΑΡΟΜΟ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

■ Πολιτική σχίζοφρένεια

Η ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΗ της «Rass» κατόπιν παραγγελίας του «Σκάι», αν κοιτάχει προσεκτικά, βγάζει πρώτο κόμμα το «Κανείς». Στα λεγόμενα ποιοτικά ερωτήματα πλειοψηφούν εκείνοι που θεωρούν ότι κανένα από τα δύο κόμματα εξουσίας δε μπορεί να λύσει τα προβλήματα.

Ποιος μπορεί να αντιμετωπίσει την ακρίβεια; Κανείς 36,6%. Την ανεργία; Κανείς 35,2%. Τη διαφθορά; Κανείς 32,5%. Τα προβλήματα των αγροτών; Κανείς 30,4%.

Και όμως, οι ίδιοι άνθρωποι τάσσονται σε συντριπτικό ποσοστό υπέρ του ενός ή του άλλου από τα δύο αυτά κόμματα, όταν ερωτώνται ποιον θα ψηφίσουν. Κι αυτό θα εκφραστεί και στις κάλπες, στις οποίες ΠΑΣΟΚ και ΝΔ αναμένεται να ξεπεράσουν και πάλι το 85% (ορισμένοι αναλυτές μιλούν ακόμα και για 90%). Με άλλα λόγια, η συντριπτική πλειοψηφία των ψηφοφόρων θα ψηφίσει κόμμα που δεν πιστεύει ότι θα της λύσει τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν ή έστω ότι θα την ανακουφίσει κάπως.

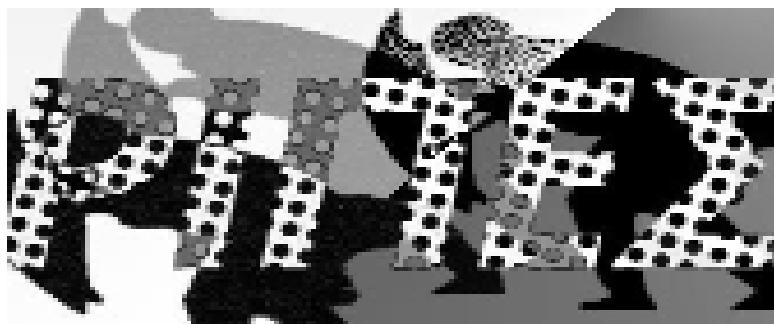
Εκδήλωση πολιτικής σχίζοφρένειας; Σ' ένα πρώτο επίπεδο, ναι. Ομως, η πολιτική σχίζοφρενική συμπεριφορά συνοδεύει πάντοτε τις διαδικασίες του αστικού κοινοβουλευτισμού. Ενυπάρχει στην ίδια την έννοια της αντιπροσωπευτικότητας της αστικής δημοκρατίας. Απλά, σε περίοδους κρίσης αυτή τη σχίζοφρένεια τη βλέπουμε στην πιο καθαρή της μορφή: ο κόσμος θα ψηφίσει χωρίς να τρέφει καμιά επιδία ότι η ψήφος του θα φέρει κάποια αλλογή της κοινωνικής κατάστασης που βιώνει.

Αυτή η κατάσταση αντικατοπτρίζει ευρύτερους κοινωνικούς συσχετισμούς. Αντικατοπτρίζει την αδράνεια και την παθητικότητα στο κοινωνικό σώμα, την έλλειψη εμπιστοσύνης στις δυνάμεις αυτού του κινήματος, την παθητική υποταγή στην κυριαρχία της αστικής πολιτικής. Από την άλλη, δείχνει το πεδίο στο οποίο πρέπει να δραστηριοποιηθούν οι αντικαπιταλιστικές δυνάμεις. Το πεδίο της ταξικής πάλης και όχι ενός κοινοβουλευτισμού σαπισμένου στα ίδια τα θεμελιά του. Το πεδίο της πλήρους αποδέσμευσης των κοινωνικών δυνάμεων.

● Οι ξανθιές σε παράταξη μάχης
●●● Ελενα εσείς; Εύα εμείς. Κι όποιος αντέξει ●●● Κι από προσόντα;

●●● Εδώ ταιριάζει μια γνωστή παροιμία, αλλά δε μπορεί να γραφτεί διότι εμπίπτει στο νόμο περί ασέμνων ●●● Ρόμπα ο Πάγκαλος και δη ξεκουμπωτη ●●● Παλιά του τέχνη κόσκινο ●●● Να γλείφει εκεί που πριν έφτυνε ●●● Θυμηδείτε και εκείνη τη

μεγαλοπρεπέστατη συγγώμη που είχε ζητήσει από τους Γερμανούς ●●● Ο Κατσανέβας (που είχε «αποχωρήσει») δηλώνει τώρα «αυτοδικαίως» υποψήφιος ●●● Οταν μυρίζει ψητό τα πεινασμένα σκυλιά τρέχουν πρώτα ●●● Την (τέως) μαμά Μαργαρίτα τη ρώτησε όμως; ●●● Κρατικός τσαμπουκάς και γελοιότητα, χεράκι-χεράκι ●●● Με την υπογραφή του «ξαδέλφου» Γ. Λιάνη ●●● Κρατικός τσαμπουκάς είναι η απαγόρευση προσέλευσης των αντίπαλων οπαδών στο γήπεδο ●●● Και η εφαρμογή της απόφασης με έλεγ-

χο ταυτοπότων που δείχνουν τόπο γέννησης και όχι οπαδικό φρόνημα ●●● Γελοιότητα είναι το αποτέλεσμα ●●● Γιατί βέβαια οι οπαδοί περνούν και δίνουν το παρών τους στα γήπεδα ●●● Αυτό είναι είδηση: ο Μίκης θα ψηφίσει «Αριστερά» ●●● Φλου το αφήνει βέβαια ως προς το «ποια Αριστερά», αλλά οπωδήποτε έχουμε πρόσοδο ●●● Ξέρετε τί είναι να ψηφίζει «Αριστερά» ένας πρώην υπουργός του Μητσοτάκη και πρώην κολαούζος του Σημίτη; ●●● Η Μιμή δεν το βάζει κάτω, περιδιαβαίνει σε δεύτερο γύρο τα

κανάλια και ζητάει από τον Γιωργάκη δέση στα ψηφοδέλτια του ΠΑΣΟΚ ●●● Μάλλον δα χάσει όμως ●●● Οχι γιατί την πρόλαβαν ξανθιές νέας κοπής, αλλά και γιατί ζει ακόμα η μαμά Μαργαρίτα ●●● Στη Ρηγίλλης έχουν πάθει πανικό ●●● Δεν εξηγείται αλλιώς η βαρονομαχία που ξέσπασε πάνω στο φούντωμα της προεκλογικής περιόδου ●●● Αντε τώρα να συμμαζέψει ο Καραμανλής τους δεινόσαυρους ●●● Αυτό τελικά θα πάρουν εκλογές χωρίς να το πιστεύουν ●●● Διότι το σύνδρομο της ήττας

◆ Μια στο καρφί και μια στο πέταλο ή προσπάθεια ισορροπίας σε δυο βάρκες; Τη μέρα ο Γιωργάκης κάνει αυτοκριτική για πολλά και διάφορα της πολιτικής των κυβερνήσεων Σημίτη (πάντα γενικόλογα και ποτέ συγκεκριμένα, πάντα για θέματα «ήθους και ύφους της εξουσίας» και όχι για συγκεκριμένες πολιτικές που εφαρμόζονται). Τρέχουν να πανηγυρίσουν τα παπαγαλάκια του: «Ο Γιώργος πραγματοποιεί

Μην ξεχνάτε την οικονομική εξόρμηση της «Κ»

Λογαριασμός για καταθέσεις στην Εθνική 100/87804638

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑ

Ενας ακόμα μύθος της «ισχυρής ελληνικής οικονομίας» κατέρρευσε. Η ανεργία όχι μόνον δεν μειώνεται αλλά έχει αυξηθεί, αφού περισσότερα από 500.000 άτομα έχουν εγγραφεί ως άνεργοι στα μητρώα του ΟΑΕΔ με ημερομηνία 20.1.2004. Το στοιχείο έδωσε χθες στη δημοσιότητα ο διοικητής του ΟΑΕΔ κ. Γ. Νικολάου, επιβεβαιώνοντας ότι το ποσοστό της ανεργίας υπερέβη το 12% και φυσικά ουδέμια σχέση έχει με το 8,9% που εμφανίζει η ΕΣΥΕ.

Καθημερινή

Στις τοσέπες ελάχιστων οικογενειάν καταλήγει μεγάλη μάζα του πλούτου που παράγουν οι εργάζομενοι της χώρας. Η κατάσταση αυτή που διασφαλίστηκε με την πολιτική των διαφόρων κυβερνήσεων, και ιδιαίτερα των κυβερνήσεων Σημίτη, σε όρελος των νέων και παλιών τζακιών, προκύπτει από ειδική έρευνα της τράπεζας «Eurobank» (όμιλος Λάτση). Από τα στοιχεία της συγκεκριμένης έρευνας, προκύπτουν μεταξύ άλλων ότι η περιουσία 25.000 οικογενειών φτάνει στο αστρονομικό ύψος

των 45 δισ. ευρώ. Το ποσό αυτό, αντιπροσωπεύει το 30% του επή-σιου ΑΕΠ (Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος) της Ελλάδας.

Ριζοσπάστης

Ο, πιο θετικό μάς έχει συμβεί τα τελευταία χρόνια, είναι η κινητοποίηση που γίνεται με τον Γ. Παπανδρέου.

Μαρία Δαμανάκη

Ιστορικές μέρες! Μέρες μιας μεγάλης ειρηνικής επανάστασης με στόχο την εμπέδωση της μοναδικής στον κόσμο απαξικής κοινωνίας!... Ελευθερία, ισότητα, αδελφοψύνη ανάμεσα στον Γιώργο και τον Κώστα, που οπλισμένοι με

έσεις κε Καραμανή τι κάνετε; Διαβάζω, απαντά ο Καραμανής, γυμνάζομαι όμως κιόλας. Εσείς κε Παπανδρέου διαβάζετε; Θα σας μαλώσω! Α, και το άλλο. Ο Παπανδρέου είναι δευτεροπαντρεμένος ποιος το ήξερε! Σκαστλα μας. Με τέτοια αιχολούται ο κόδως, όταν αντί της πολιτικής ουδίσιας κυριαρχούν οι επικοινωνιακές μας... Είναι το αμερικανικό προεκλογικό σύστημα που μεταφέρεται αυτούσιο και στη χώρα μας. Μία άνευρη αντιπαράθεση, με στόχο να βγει ο κόσμος από τα προβλήματα και τους στόχους του. Μία ένεση παραπεμπής ηρεμίας. Κι όπου βγει.

Νίκος Τσαγκρής (ΕΘΝΟΣ)
Ο κ. Παπανδρέου γυμνάζεται,

έχει γίνει και πάλι κυρίαρχο σε οπαδούς και στελέχη ●●● Εχει και το Μητσοτάκη να ανακινεί δέμα ανάδειξης του στην προεδρία της Δημοκρατίας

●●● Αντε τώρα να κάνει ο Καραμανής προεκλογική εκστρατεία με το όνομα του Μητσοτάκη να «παίζει»

●●● Στον Περισσό πάλι έχουν κατεβάσει πλερέζες ●●● Το γαρ πολύ της θλίψεως γεννά παραφρούν

●●● Γι' αυτό και ο Σκυλλάκος δηλώνει ότι ο Παπανδρέου τους παίρνει ψηφοφόρους ●●● Ο πραγματικός φόβος, όμως, είναι από τον ΣΥΡΙΖΑ

●●● Γιατί ξέρουν καλά πόσο μετράνε τα διάφορα ενωτικά και λοιπά μελό στης προεκλογικές περιόδου

●●● Ξέρετε τί είναι γι' αυτούς να ξαναδούν το Μητσάρα στα θυλευτικά έδρανα;

●●● Τελικά τα μεγάλα ζητούμενα αυτής της προεκλογικής περιόδου είναι δύο ●●● Με ποιο κόμμα θα κατέβει ο Ανδριανόπουλος; ●●● Θα βάλει υποψήφιους τον Μήμη και το Μαράκι ο Γιωργάκης; ●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

στο ΠΑΣΟΚ ο Κοντογιαννόπουλος που είχε ψηφίσει την παραπομπή του Α. Παπανδρέου στο ίδιο δικαστήριο (βαρυνόμενος επιπροσθέτως και με την θητική αυτουργία της δολοφονίας του Νίκου Τεμπονέρα). Ετοι μι αλλιώς, ο αρχηγός έχει ψηφιστεί, το θέμα είναι να μετρήσουν ψηφιούς και ποσοστό. Κάτι σαν τα «δημοψηφίσματα» του Παπαδόπουλου. Μωρέ καλά το λέει ο Πρετεντέρακος, ότι είναι προτιμότερο να σε ψηφίζει ο τηλεθεατής παρά το κομματικό μέλος. Αντε, την όλη φορ

■ Γιατί ξήλωσαν τον Καραχάλιο;

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ καθόλου συνηθισμένο φαινόμενο να ξήλωνται το πρώτο διοικητικό στέλεχος μιας μεγάλης κρατικής επιχείρησης παραμονές εκλογών, χωρίς να δοθεί καμιά εξήγηση. Κι όμως, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ξήλωσε τον πανίσχυρο διευθύνοντα σύμβουλο των ΕΛΠΕ Α. Καραχάλιο. Τυπικά, ο Καραχάλιος παραπήμετη για «προσωπικούς λόγους» και η παραίτησή του έγινε δεκτή από τον Τσοχατζόπουλο, όμως η πιάτσα βοά για τους προγραμματικούς λόγους που δεν είναι παρά οι τελευταίες κινήσεις των ΕΛΠΕ στην επιχειρηματική σκακιέρα: εξαγορά της Jugopetrol του Μαυροβουνίου και της BP Κύπρου και σύμβωση μακροχρόνιας προμήθειας πετρελαίου από τη ρωσική Yukos. Πρόκειται για επιχειρηματικές κινήσεις που έχουν καταγγελθεί και απασχολούν και τη Δικαιοσύνη. Η πιάτσα λέει ακόμα ότι την αποπομπή Καραχάλιου απαίτησε και η πλευρά Λάτση που «κάνει παπαγιδί» με τα ΕΛΠΕ.

Ισως οι Πασόκοι να φρικήθηκαν προεκλογικές αποκαλύψεις και έσπευσαν να ξεφορτωθούν τον Καραχάλιο. Ισως να τον δούμε και αυτόν σε ρόλο αποδιπομπαίου τράγου, όπως έγινε με τον πρώην στενό συνεργάτη του Ακη, τον Σμπάκο, ο οποίος κόπηκε από τη λίστα υποψηφιοτήτων του ΠΑΣΟΚ στο Ρέθυμνο, επειδή σε βάρος του αικούγονταν διάφορα που είχαν να κάνουν με τις πολεμικές προμήθειες.

■ Βοήθειά τους

ΤΗΝ ΠΑΤΗΣΕ άγρια ο Παπαθεμελής. Είπε κι αυτός να κάνει κόμμα και να αντιπολιτεύει το ΠΑΣΟΚ του Σημίτη και πάνω που το έφτιαξε ήρθαν τα πάνωκάτω με την αποχώρηση του Σημίτη και την άνοδο του Γιωργάκη. Και δεν έχει πια και περιθώρια να γυρίσει στο ΠΑΣΟΚ, ενώ αν δεν έχει βιαστεί θα μπορούσε να τρυπώσει και να το παλέψει για επανεκλογή.

Τί να κάνει κι αυτός, έργαλε από το σεντούκι τα... όπλα του και κοιτάζει μ' αυτά μπας και πάρει κάνα ψήφο. «Μακεδονικό» και «ταυτότητες» είναι τα θέματα που αναδεικνύει ο Παπαθεμελής. Από πού, όμως, να πάρει ψήφους μ' αυτά; Από τους Πασόκους; Χλοιό φαίνεται. Από Νεοδημοκράτες; Ακόμα κι αν δεν ψηφίσουν ΝΔ, υπάρχει ο Καρατζαφέρης για να διαμαρτυρηθούν.

Απελπισία, όμως, πρέπει να έχει πιάσει και τον Τσοβόλα που ετοιμάζεται να συνεργαστεί με τον Παπαθεμελή. Στο τέλος θα ψάχνει να βρει ακόμα και τη δική του ψήφο στην κάλπη. Τα στελέχη του φεύγουν, στον Περισσό και τον ΣΥΝ έκανε τσαλιμάκια, ας φάει τώρα τον πατέρα Στελίο στη μάτα, για να κλαίνε παρεούλα το βράδυ της 7ης Μαρτη.

Η... συμμετοχική δημοκρατία δείχνει τα δόντια της

Σε τρία πολιτικά θέματα έχει αναφερθεί μέχρι στιγμής ο Γιωργάκης Παπανδρέου. Τρεις μόνο πολιτικές εξαγγελίες έχει κάνει, στα διαλείμματα των αερολογιών και των αεροφιλημάτων που καταλαμβάνουν το 99% της προεκλογικής του δραστηριότητας:

— Στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημάτων.

— Στην παραμονή των συντάξεων στα σημερινά άθλια επίπεδα («θεωρώ ότι αυτή είναι μια σωστή σύνταξη, μια καλή σύνταξη, μια ικανοποιητική σύνταξη») είπε για την αγροτική σύνταξη των 70.000 δρχ.).

— Στην ανασφάλιση εργασία των νέων επί τετραετία.

Δεν πρόλαβε να κάνει την τρίτη πρόταση και βγήκε σύσωμος ο ΣΕΒ και τον χειροκρότησε (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 8). Παγωμάρα επικράτησε στα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Ειδικά σ' αυτά που έχουν ασχοληθεί με τα ζητήματα της κοινωνικής ασφαλίσης. Εκαναν βέβαια την ανάγκη φιλοτιμία

και βγήκαν να στηρίξουν την «πρόταση», την ίδια στιγμή, όμως, κρατούσαν και τις αποστάσεις τους και έλεγαν πως η πρόταση πρέπει να μελετηθεί κ.λπ. κ.λπ. Το ίδιο το επιτελείο του Γιωργάκη αναγκάστηκε να βγάλει διευκρινιστική ανακοίνωση το βράδυ της ίδιας μέρας, προσπαθώντας να συμμαζέψει τα ασυμμάζευτα.

Ομως, οι προεκλογικές εξαγγελίες δεν μπορεί να έχουν το χαρακτήρα πρότασης για συζήτηση, αλλά το χαρακτήρα δέσμευσης (έστω και αν αυτή ουδέποτε θα υλοποιηθεί). Η ίδια η συζήτηση που πυροδοτήθηκε από την πρόταση Γιωργάκη, οι ερμηνείες, οι ενοτάσεις, οι επιφυλάξεις, η επισήμανση κινδύνων ακύρωστων την προπαγανδιστική της δυναμική.

Πρέπει να έγινε χοντρός καυγάς λίγο πριν βγει η «διορθωτική» δήλωση. Τα έμπειρα πολιτικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ τραβάνε τα μαλλιά τους με τους Αμερικανούς και άλλους διαφριμιστές που έχει μαζέψει στο

επιτελείο του ο νέος αρχηγός, οι οποίοι αντιμετωπίζουν την προεκλογική καμπάνια σαν καμπάνια διαφήμισης ενός προϊόντος, χωρίς να παίρνουν υπόψη τους κοινωνικές και πολιτικές παραμέτρους που ήδη «παίζουν» στην πολιτική πιάτσα.

Εστω κι είτη, πήραμε μια καλή γεύση της «συμμετοχικής δημοκρατίας» του Γιωργάκη. Είναι αποφασισμένος, αν ειλεγεί, να βουτήξει στις πολιτικές πλευρές του νεοφιλελυθερισμού κι αν δεν ειλεγεί, να στηρίξει την κυβέρνηση της ΝΔ στο ίδιο πρόγραμμα.

ΥΓ: Το 35ωρο που, σύμφωνα με τα... πρώιμα ρεπορτάρια των πασοκικών παπαγάλων, θα αποτελούσε την εξαγγελία έκπληξης του Γιωργάκη πέθανε πριν την ώρα του. Η ίδια η ΓΣΕΕ φρόντισε να το μετατρέψει σε... 39ωρο, ο δε Γιωργάκης από το Λαύριο δήλωσε ότι «χρειάζεται κάποια προσοχή» γιατί πρέπει «ανα είναι και ανταγωνιστική η επιχείρηση».

■ Νέες απολογίες για τον ΕΛΑ

ΧΤΕΣ Παρασκευή είχαν κληθεί σε απολογία από τον Ζερβομπεάκο οι πέντε κατηγορούμενοι στην υπόθεση του ΕΛΑ (Κ. Αγαπίου, Ε. Αθανασάκη, Α. Κανάς, Χ. Τσιγαρίδας και Μ. Κασσίμης). Η κλήση αφορά οχτώ υποθέσεις εκρήξεων, την ευθύνη των οποίων είχε αναλάβει ο ΕΛΑ, για τις οποίες το δικαστικό συμβούλιο διαφόρων με την εισαγγελική πρόταση ότι έχουν παραγραφεί. Η άποψη του Συμβουλίου ήταν ότι αφορούν εγκαταστάσεις Κοινής Ωφέλειας και γι' αυτό η παραγραφή επεκτείνεται στα 20 χρόνια. Οι υποθέσεις έχουν διαχωριστεί για να διερευνηθούν παραπέρα. Πρόκειται για το ποθετήση εκρηκτικών μηχανισμών στα υπουργεία ΠΕΧΩΔΕ, Οικονομικών και Γεωργίας, στη Νομαρχία και το Δήμο Αθηναίων, στην Επιθεώρηση Εργασίας και Αστυνομικά Τμήματα, την περίοδο 1986-87.

Η απλή λογική λέει ότι τα συγκεκριμένα κτίρια δεν μπορούν να υποχθούν στην έννοια της κοινής αφέλειας. Την ίδια άποψη είχε και ο εισαγγελέας Μύτης, το ίδιο θα υποστηρίζουν με υπομνήματά τους και οι κατηγορούμενοι. Πρόκειται για ένα ζήτημα καθαρά νομικής σημασίας, που δεν έχει να κάνει με τα προγραμματικά περιστατικά, αφού καμία απόδειξη δεν υπάρχει για εμπλοκή δώλων των κατηγορούμενων (και του Χ. Τσιγαρίδα που έχει αναλάβει την ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ μέχρι το 1991) σε οποιαδήποτε από τις υποθέσεις που τους φορτώνουν (παραγγερμένη ή μη). Σκεφτόμαστε, όμως, μήπως οι συγκεκριμένες υποθέσεις χρησιμοποιηθούν σαν πρόσχημα για την εκ νέου προφυλάκιση του Χ. Τσιγαρίδα (έχει αποφυλακιστεί για σοβαρούς λόγους υγείας) και την προφυλάκιση του Μ. Κασσίμη, για τον οποίο η κατηγορία της συμμετοχής στον ΕΛΑ δεν προκύπτει κυριολεκτικά από πουθενά. Είναι σίγουρο πως σε πολλούς δεν άρεσε το Ότι ο Μ. Κασσίμης αφέθηκε ελεύθερος χωρίς κανένα περιοριστικό όρο. Ισως, λοιπόν, επιδιώκουν τώρα την προφυλάκισή του, ενώπιον του βουλευμάτου που τον παραπέμπει να δικαστεί για όλες τις άλλες ενέργειες του ΕΛΑ.

Την επόμενη εβδομάδα αναμένεται να κληθούν από το Ζερβομπεάκο και οι Γιάννης Σερίφης και Νώντας Σκυφτούλης, σύμφωνα με την προκλητική διαταγή του βουλεύματος που ζήτησε τη συνέχιση της ανάκρισης, μοιράζοντας την πρόταση της ανταρτικής και για τους δύο. Για όλα αυτά έχουμε γράψει αναλυτικά και θα επανέλθουμε αν χρειαστεί, γιατί η πρόκληση ξεπερνά κάθε προηγούμενη.

Στο ΠΑΣΟΚ η ζόρικη βαρονομαχία

Θέλετε να πληροφορήθείτε τις προγραμματικές σκέψεις του πασοκικού επιτελείου για την έκβαση της εκλογικής μάχης; Διαβάζετε Πρετεντεράκος ή αυτοί που κρύβονται πίσω του διαβάζουν σωστά τις δημοσκοπήσεις. Βλέπουν ότι το μόνο που δε μασάει τα λόγια του. Εγραφε στο «Βήμα» της περισσότερης αναλύσεως της προεκλογικής βάσης του ΠΑΣΟΚ, που αναμενόταν να γίνει τις τελευταίες δυο βδομάδες πριν τις εκλογές. Μια συσπείρωση που σε επίπεδο γκάλοπ γίνεται από τη δεξαμενή των λεγόμενων αναποφάσιστων, καθώς και από τα κόμματα που βρίσκονται στην προτερά του ΠΑΣΟΚ, να τελειώνει με το ΠΑΣΟΚ, να ξεφορτωθεί τους βαρόνους και να τραβήξει μόνος τους για την γη την προσοχή του Γιωργάκη: να τελειώνει με το ΠΑΣΟΚ, να ξεφορτωθεί τους βαρόνους και να τραβήξει μόνος τους για την γη την προσοχή του Γιωργάκη.

«Ηθικόν δίδαγμα; Οσο η ΝΔ κινείται σε αυτά τα υψηλά επίπεδα εκλογικής συσπείρωσης, μπορεί ανέτως να ταμπουρωθεί στη Ρηγιλλής και να περιμένει την 7η Μαρτίου.

Κινητοποιούνται οι φοιτητές της Ιατρικής

Την προηγούμενη βδομάδα αναφερθήκαμε στο νομοσχέδιο που οι υπουργοί Υγείας και Πρόνοιας και Οικονομίας και Οικονομικών Κ. Στεφανής και Ν. Χριστοδούλης κατέθεσαν στις 13 Γενάρη στη βουλή. Εξηγήσαμε ότι το νομοσχέδιο αυτό ουσιαστικά καταργεί τα πτυχία των γιατρών, με την επιβολή πανελλαδικών εξετάσεων για ειδικότητα, με την κατάργηση του αγροτικού για τους αποτυχόντες των εξετάσεων και με την αποφυγή αναφοράς σε αύξηση του αριθμού των ειδικευομένων. Ολα αυτά προλειαίνουν το έδαφος για μελλοντικές ρυθμίσεις των κυβερνήσεων που θα ενισχύουν τον αποκλεισμό των πτυχιούχων της Ιατρικής από την εργασία. Ενδεικτικό των προθέσεων των ιθυνόντων αυτού του νομοεκτρώματος αποτελούν οι μέχρι πρότινος (πριν τις γιορτές) διαβεβαιώσεις του Στεφανή προς το σύλλογο των φοιτητών της Ιατρικής, ότι δεν επερόκειτο στο όμεσο μέλλον να κατατεθεί νομοσχέδιο που θα προβλέπει την επιβολή εξετάσεων για ειδικότητα. Μάλιστα ο Στεφανής, σύμφωνα με μαρτυρίες των φοιτητών του συλλόγου, σε συνάντησή τους μετά την κατάθεση του νομοσχέδιου, είχε το θράσος να αστειευτεί λέγοντας ότι «αυτός ο νόμος θα δημιουργήσει χιλιάδες ανέργους γιατρούς που θα βγουν στους δρόμους και θα επιβάλουν ως πολιτική λύση την αύξηση των ειδικευομένων»!!!

Την περασμένη Τετάρτη σε συνέλευση πάνω από 1000 φοιτητών, που διήρκησε πάνω από 5 ώρες, όλες οι πολιτικές αποχρώσεις των φοιτητών καταδίκασαν το νομοσχέδιο και απεύθυναν αγωνιστικό κάλεσμα σε όλους τους φοιτητές για την άμεση απόσυρση του νομοσχέδιου. Στο κάλεσμα αυτό ανταποκρίθηκαν όλοι οι παρευρισκόμενοι στη συνέλευση. Περιμένουμε, λοιπόν, τα επόμενα βήματα, ώστε να ακυρωθεί η απόπειρα της κυβέρνησης στο παραπέντε από τη λήξη της βουλευτικής εριόδου να ψηφίσει αυτό το νομοθετικό έκτρωμα.

Βίαιες συγκρούσεις στην Αϊτή

Ηεκτεταμένη διαφθορά και οι νοθευμένες εκλογές που ανέδειξαν τον αμερικανόδουλο πρόεδρο της Αϊτής, Ζαν-Μπερτράν Αριστίντ, το 2000, έχουν προκαλέσει κύμα αντικυβερνητικών διαδηλώσεων στη χώρα και ο Αριστίντ δέχεται πιέσεις να παραιτηθεί προκειμένου να εκτονωθεί η λαϊκή αγανάκτηση. Η δολοφονία ενός φοιτητή σε αντικυβερνητική διαδήλωση στις 7 Γενάρη είχε σαν αποτέλεσμα να ξεσπάσουν ακόμα πιο βίαιες διαδηλώσεις της επόμενης μέρες. Η κηδεία του φοιτητή μετατράπηκε σε πεδίο μάχης την περασμένη Παρασκευή 16/1, όπου οργισμένοι φοιτητές μετά το τέλος

της κηδείας κατευθύνθηκαν στο Προεδρικό Μέγαρο, ενώ κάποιοι άλλοι έκαναν κατάληψη στο Πανεπιστήμιο. Οι αστυνομικές δυνάμεις πέταξαν δακρυγόνα και "προειδοποιητικές βολές" για να διαλύσουν τους διαδηλωτές.

Την Κυριακή 18/1, 10.000 διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους της πρωτεύουσας Πορτ-Ο-Πρενς απαιτώντας την παραίτηση του Αριστίντ. Εκεί βρήκαν μπροστά τους ξανά την αστυνομία και "αγανακτισμένους πολίτες" που τους πετούσαν πέτρες, όμως δέχτηκαν τα πυρά ενόπλων. Η διαδήλωση έληξε χωρίς περαιτέρω επεισόδια. Μια μέρα μετά, τη Δευτέρα, φοιτητές

και καθηγητές διαδήλωσαν ξανά στην πρωτεύουσα, πετώντας πέτρες και μπουκάλια στην αστυνομία που απάντησε με δακρυγόνα που συχνά έχαναν το στόχο τους πνίγοντας στους καπνούς τη γειτονιά που έλαβε χώρο η διαδήλωση. Ταυτόχρονα, στρατιώτες που είχαν σχυρωθεί σε κτίρια άρχισαν να πυροβολούν προς το πλήθος των διαδηλωτών τραυματίζοντας τουλάχιστον τριά άτομα. Σε άλλη πόλη, ένοπλοι επιτέθηκαν σε αστυνομικό τμήμα κάνοντάς το κόσκινο ενώ έκαψαν τα σπίτια δύο αξιωματικών της αστυνομίας.

Δύσκολα τα πράγματα για το καθεστώς Αριστίντ. Ενα κο-

θεστώς που όσο κι αν προσπαθεί να δείξει "δημοκρατικό", το προσωπείο του ξεσκίζεται κάθε φορά που συναντά τη λαϊκή αγανάκτηση. Μην ξεχνάμε ότι ο Αριστίντ βασίζει την εξουσία του στους Αμερικάνους που το 1994 ηγήθηκαν πολυεθνικής δύναμης 20.000 στρατιωτών για να ανατρέψουν το πραξικόπημα που είχε γίνει εναντίον του το Σεπτέμβρη του 1991. Γ' αυτό και τυχάνει της ευμενούς μεταχείρισης της "διεθνούς αντιτρομοκρατίας". Θα μπορέσει όμως αυτό να του εξασφαλίσει την εξουσία;

■ Γεωργία

Παραμένουν οι Αμερικανοί

Είμαστε στη Γεωργία για να μείνουμε". Με τη δήλωση αυτή ο αμερικανός πρέσβης στην πρωτεύουσα της Γεωργίας Ρίτσαρντ Μάιλς προσανήγγειλε την περασμένη Κυριακή τη μονιμοποίηση της αμερικανικής στρατιωτικής παρουσίας στη χώρα. Τον ερχόμενο Μάρτη πρόκειται να ολοκληρωθεί το 18μηνο πρόγραμμα εκπαίδευσης από αμερικανούς στρατιωτικούς αργίανού στρατού, που ξεκίνησε την άνοιξη του 2002 στα πλαίσια της "αντιτρομοκρατίας" εκστρατείας. Το πρόγραμμα αυτό, που περιλαμβάνει και εξοπλισμό του γε-

ωριγιανού στρατού, έχει αποφασιστεί από το Λευκό Οίκο να επεκταθεί και σε άλλες μονάδες και να παραταθεί επί αρίστο. Μ' αυτό τον τρόπο η αμερικανική στρατιωτική παρουσία αποκτά μόνιμο χαρακτήρα σε μια στρατηγική σημασίας περιοχή (από τη Γεωργία διέρχεται ο πετρελαιογάρος Μπακού - Τσεχίαν), με τη σύμφωνη φυσικά γνώμη του νέου προέδρου της Γεωργίας Μιχαήλ Σαακασβίλι, ο οποίος τη βλέπει ως αντίβαρο στις πιέσεις της Μόσχας και έχει θέσει ως μια από τις προτεραιότητες της κυβέρνησης του την απομάκρυνση των ρώσικων στρατευμάτων

που σταθμεύουν ακόμη στη χώρα.

Με την απόφαση αυτή ο Λευκός Οίκος ρίχνει το γάντι στη Μόσχα, η οποία δεν θα περιμένει φυσικά με τα χέρια σταυρωμένα τον αντίπαλο της να επεκτείνει και να εδραιώσει ανενόχλητα την παρουσία του στο ευαίσθητο υπογάστριο της, τον Καύκασο και την Κασπία. Είναι βέβαιο ότι θα παίξει με την εδαφική ακεραιότητα της Γεωργίας και θα χρησιμοποιήσει τις αποσχιστικές τάσεις της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσετίας, τις οποίες φροντίζει να τροφοδοτεί και να συντηρεί, για να πιέσει τη γεωργιανή κυβέρνη-

ση και να παζαρέψει με τους Αμερικάνους. Φρόντισε μάλιστα να κάνει σαφείς τις πρόθεσης της και κατά την τελευταία σύνοδο της Οργάνωσης για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, που έγινε στις αρχές του περιασμένου Δεκέμβρη στο Μάστριχτ, δηλώνοντας ότι δεν δεσμεύεται από το τελικό κείμενο, στο οποίο εκφράζονταν η υποστήριξη στην εδαφική ακεραιότητα της Γεωργίας. Μια βδομάδα νωρίτερα είχαν προσκληθεί στη Μόσχα οι ηγέτες της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσετίας, οι οποίοι επανέλαβαν ότι θέλουν να αποσχιστούν από τη Γεωργία και να ενταχτούν στη Ρωσία.

■ Απεργίες στη Γαλλία

Σε 24ωρη προειδοποιητική απεργία κατέβηκαν την περασμένη Τετάρτη, 21 του Γενάρη, οι εργαζόμενοι στα τρένα και το μετρό της χώρας, που φτάνουν τους 180.000 χιλιάδες, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν σοβαρά προβλήματα στις συγκοινωνίες κυρίως μέσα και έξω από το Παρίσι. Οι απεργοί διεκδικούν αύξηση κατά 6% των αποδοχών τους και διαμαρτύρονται για τα σχέδια της διοίκησης της εταιρείας να περικόψει 3.500 θέσεις εργασίας μέσα στο 2004.

Την επόμενη μέρα, 22 του Γενάρη, κατέβηκαν σε 24ωρη απεργία οι γιατροί και οι εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας, διαμαρτύρομενοι για τις συνθήκες εργασίας, τις ελλείψεις σε προσωπικό και την πρόθεση της κυβέρνησης να περικόψει τις δαπάνες για την υγεία όσο είναι το ύψος του ετήσιου ελλείμματος στον τομέα αυτό, δηλαδή περίπου κατά 10 δισ. ευρώ.

■ Ρωσία - Ινδία

Ενισχύουν τη στρατιωτική συνεργασία

Στρατιωτική συμφωνία, ύψους 1,6 δις δολαρίων, υπογράφτηκε στις 20 του Γενάρη από τους υπουργούς Αμυνας της Ρωσίας και της Ινδίας στην ινδική πρωτεύουσα. Η συμφωνία, της οποίας δεν έχει δοθεί στη δημοσιότητα όλο το περιεχόμενο, προβλέπει την πώληση στην Ινδία ενός ανακαίνισμένου αεροπλανοφόρου και 12 πολεμικών αεροσκαφών MIG - 29. Περιλαμβάνει επίσης, σύμφωνα με το Γαλλικό Πρακτορείο, την πώληση ελικοπτέρων, πυραύλων και ηλεκτρονικών συστημάτων. Η συμφωνία αυτή, που χαρακτηρίστηκε από το ρώσιο υπουργό Αμυνας "ορόσημο" και από τον ινδό ομόλογό του "ιστορική ευκαιρία", ενισχύει πα-

ραπέρι τη στρατιωτική συνεργασία ανάμεσα στις δύο πλευρές, οι οποίες μάλιστα τον περασμένο Μάρτη είχαν προσχιστούσει κοινά ναυτικά γυμνάσια στην Αραβική Θάλασσα. Σημαίνει επίσης ότι ο ρώσικος ιμπεριαλισμός, ο οποίος υπό την ηγεσία του Πούτιν έχει μπει σε διαδικασία ανασυγκρότησης, ενισχύει και εδραιώνει τα ερείσματά του στην στρατηγικής σημασίας περιοχή της νοτιοανατολικής Ασίας. Τα σημάδια ότι ο ρώσικος ιμπεριαλισμός, επανακάμπτει στη διεθνή σκηνή και οι Αμερικάνοι δεν μπορούν πλέον να αγνοούν τα

Καταγισμός επιθέσεων

Αμέωτες συνεχίζονται οι επιθέσεις των Ιρακινών ανταρτών στο κατεχόμενο Ιράκ. Η φονικότερη επίθεση απ' τον περασμένο Οκτώβρη έγινε την Κυριακή 18/1, όταν φορτηγάκι με 500 κιλά εκρηκτικά ανατινάχτηκε στην κεντρική πόλη της αμερικανικής βάσης στη Βαγδάτη (την επονομαζόμενη "πόλη του δολοφόνου"), τη στιγμή που ο φρουρός της βάσης το πλησίασε για ελέγχο. Ήταν τέτοια η σφοδρότητα που τα θραύσματα εκτοξεύτηκαν μέχρι 600 μέτρα απ' τον τόπο της έκρηξης. Αποτελεσμα 31 νεκροί -δύο απ' τους οποίους Αμερικανοί- και πάνω από 120 τραυματίες.

Λίγο αργότερα την ίδια μέρα, δύο Βρετανοί στρατιώτες τραυματίζονταν -ο ένας απ' τους οποίους σοβαρά- από έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού στη Βασόρα. Μια μέρα πριν, μια άστρη Μερσεντές ανατινάζοταν στο Τιγκρίτ κοντά σε αμερικανική στρατιωτική περίπολο, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν και οι δύο Ιρακινοί επιβαίνοντες, ένας απ' τους οποίους αναφέρθηκε ότι ήταν συγγενής του Σαντάμ. Απώλειες απ' τη μεριά των κατακτητών δεν αναφέρθηκαν. Την Τρίτη, ρουκέτα εκτοξεύτηκε κατά του ξενοδοχείου "Ρασίντ" της Βαγδάτης, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό ενός αμερικανού στρατιώτη. Μια μέρα μετά, έξι Ιρακινοί, ο Τούρκος οδηγός

και αδιευκρίνιστος αριθμός αμερικανών στρατιωτών σχέδιου μηχανισμού. Σύμφωνα με το πρακτορείο Jihad Unspun (20/1), 36 επιθέσεις καταγράφηκαν μόνο την

■ Αναβάλλουν τη δίκη του

Δε συνεργάζεται ο Σαντάμ

Ο Σαντάμ δεν πρόκειται να δικαστεί πριν οι Ιρακινοί αποκτήσουν την κυριαρχία της χώρας τους, δηλαδή πριν την 1η Ιούλη. Τάδε έφη ο αμερικανός υπουργός Εξωτερικών Κόλιν Πάουελ στην Αυστραλιανή Τηλεόραση, συμπληρώνοντας ότι ο Σαντάμ δεν είναι συνεργάσιμος αλλά προσπαθεί να υπερασπίσει τον εαυτό του όσο περισσότερο μπορεί.

Πάνε λοιπόν όσα λέγονταν αρχικά για γρήγορη διεξαγωγή της δίκης. Οι "πληροφορίες" για έναρξη της δίκης ακόμα και μέσα στο Φλεβάρη αποδείχτηκαν σαπουνόφρουσκες και οι Αμερικανοί έχασαν την ευκαιρία να χρησιμοποιήσουν αυτό το χαρτί για να αναδείξουν την υπεροπλία τους απέναντι στον Ιρακινό λαό. Κι αυτό χάρη στο δυνάμωμα της αντίστασης που κάνει αδύνατη τη διεξαγωγή της δίκης κάτω απ' τις συνθήκες που επικρατούν σήμερα στο Ιράκ. Γιατί τι σοί δίκη θα ήταν αυτή με τις βόμβες να εκρήγνυνται σαν πασχαλινά πυροτεχνήματα και τα αμερικανικά ελικόπτερα να καταρρίπτονται το ένα μετά το άλλο;

περασμένη Κυριακή. Την ίδια σπηλή, απόρρητη έκθεση του αμερικανικού στρατού που διέρρευσε στους Τάιμς της Νέας Υόρκης ανέφερε ότι οι ιρακινοί αντάρτες χρησιμοποιούν όλο και πιο σύνθετες τακτικές και όπλα για να καταρρίψουν αμερικανικά ελικόπτερα (εννέα ελικόπτερα έχουν καταρριφθεί απ' τον περασμένο Οκτώβρη) και ζητούσε, μεταξύ άλλων, από τους πιλότους να αυξήσουν τις νυχτερινές πτήσεις με σβηστά φώτα, καθότι όλοι οι τύποι των αμερικανικών ελικόπτερων είναι ευάλωτοι στις επιθέσεις των ανταρτών.

Zόρια με τη «μετάβαση της εξουσίας»

θεωρείται σήμουρο.

Σύμφωνα με το αμερικανικό σχέδιο, η "παράδοση" της εξουσίας (και όχι φυσικά η αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων) θα γίνει όχι πριν την 1η Ιούλη σε πρωσιρινή κυβέρνηση που θα οριστεί από 18 περιφερειακές πολιτικές επιτροπές, προκειμένου να εξασφαλιστεί η φιλοαμερικανική σύνθεσή της.

Συνεχίζουν να σπέρνουν ανέμους...

τριανταπέντε χρόνια πριν. Άλαζονεία των "νικητών" ή δολοφονία εκ προμελέτης; Ο, τι και να διαλέξετε μέσα θα πέσετε. Ομως ο πόλεμος ούτε στο Αφγανιστάν δεν έχει κριθεί.

...και να θερίζουν θύελλες

Γιατί συνεχίζουν τις επιθέσεις τους οι Αμερικανοί στο Αφγανιστάν, αφού έχουν "νικήσει" εδώ και δυο χρόνια; Γιατί οπλά οι δυνάμεις τους (που κυμαίνονται γύρω στους 11.000 στρατιώτες) τα βρίσκουν μπαστούνια. Κι αυτό δε μπορεί να κρυφτεί όσο κι αν "θάψουν" το θέμα τα ΜΜΕ. Οι Ταλιμπάν έχουν ανακτήσει σε μεγάλο βαθμό τις δυνάμεις τους και προηγματοποιούν συνεχίσεις επιθέσεις.

Την προηγούμενη Τρίτη (13/1), πέντε στρατιώτες σκοτώθηκαν και τρεις τραυματί

στηκαν, όταν ένοπλοι Ταλιμπάν επιτέθηκαν σε φυλάκιο στη Νιμρόζ στα νότια της χώρας. Το Σάββατο (17/1) ένοπλοι Ταλιμπάν επιτέθηκαν στην Αμερικανική βάση του Ουρουζγάν, αιφνιδιάζοντας τους Αμερικανούς στρατιώτες, με αποτέλεσμα έξι Αμερικανούς νεκρούς και 11 τραυματίες (σύμφωνα με το αραβικό πρακτορείο Jihad Unspun, ή τρεις τραυματίες, σύμφωνα με το Ασσοσιέτεντ Πρες).

Πέρα όμως απ' αυτές τις δύο επιθέσεις που επιβεβαιώθηκαν από τα δυτικά πρακτορεία, υπήρξαν κι άλλες που δεν αναφέρθηκαν για ευνόητους λόγους. Σύμφωνα με το Jihad Unspun (18/1), δυνάμεις των Ταλιμπάν επιτέθηκαν με πυραύλους

εδάφους-εδάφους και σε στρατιωτική βάση στην περιοχή Μαΐνταν Κούλα της επαρχίας Κοστ, τραυματίζοντας 45 αμερικανούς στρατιώτες και προκαλώντας άγνωστο αριθμό νεκρών. Οι Αμερικανοί άρχισαν συλλήψεις Αφγανών στρατιωτών της βάσης (!) με την κατηγορία ότι βοήθησαν στην επίθεση των Ταλιμπάν. Στην επαρχία Πάκτια, οι Ταλιμπάν κατέστρεψαν δύο στρατιωτικά οχήματα. Ενα του "Αφγανικού Στρα-

τού" κι ένα αμερικανικό. Στην Κανταχάρ σφόδρες συγκρούσεις έλαβαν μέρος μεταξύ των "εθνικών" δυνάμεων και των Ταλιμπάν με αποτέλεσμα δύο νεκρών κι εννέα τραυματίες απ' την πρώτη πλευρά και τρεις νεκρούς και πέντε τραυματίες απ' τους Ταλιμπάν. Τις τελευταίες δύο βδομάδες σύμφωνα πάντα με το ίδιο πρακτορείο, 70 Αφγανοί στρατιώτες (συνεργάτες των Αμερικανών) έχουν σκοτωθεί ή τραυματιστεί απ' τις επιθέσεις των Ταλιμπάν.

Ενώ ο ίδιος ο εκπρόσωπος του υπουργείου Πολέμου της χώρας, στρατηγός Μοχάμαντ Ζαχέρ Αζήμ, έχει δηλώσει ότι 3.000 στρατιώτες του "εθνικού στρατού" έχουν λιποτακτήσει...

μαζικές αντικατοχικές διαδηλώσεις εκατοντάδων χιλιάδων ατόμων που προγραμματοποίησαν στη Βαγδάτη, την Καρμπάλα, τη Νατζάφ και τη Σαμάδισα επί τριήμερο (Δευτέρα - Τετάρτη). Διαδηλώσεις που οργανώθηκαν από τους υποστηρικτές του ισχυρότερου θρησκευτικού ηγέτη των Σιιτών, Αλ-Σιστανί, ο οποίος δήλωσε ότι θα ανεχθεί τη διεξαγωγή εκλογών το καλοκαίρι μόνο αν αυτές καλυφθούν απ' τον ΟΗΕ.

Ο Μπρέμερ δήλωσε ότι είναι αδύνατη η διεξαγωγή εκλογών πριν το καλοκαίρι και ζήτησε την παρέμβαση του ΟΗΕ. Τα παζάρια ήδη ξεκίνησαν και οι πρώτες συναντήσεις μεταξύ του Μπρέμερ, Ιρακινών μελών του διορισμένου κυβερνητικού συμβουλίου και του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, Κόφι Ανάν έγιναν στη Νέα Υόρκη, χωρίς να είναι γνωστή η τελική απόφαση του Ανάν τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές. Μάλλον ο Ανάν θα τείνει χειραβοθείας και ο ΟΗΕ θα καλύψει τους Αμερικανούς, αλλά τίποτα δεν θα πρέπει να πετεύουν τα σχέδια των Αμερικανών στο Ιράκ. Ιδιαίτερα όταν η αντίσταση κάθε άλλο παρά καταστελλεται...

ΣΤΟΥΣ ΔΡÓΜΟΥΣ

Η προεκλογική περίοδος έφτασε στο φόρτε της και όλα τα χαρτιά ανοίχτηκαν. Τα ουσιαστικά χαρτιά και όχι τα πυροτεχνήματα που κρατούν για να τα χρησιμοποιήσουν την τελευταία εβδομάδα. Καμία έκπληξη δεν περίμενε τον ελληνικό λαό. Ούτε πρόκειται να υπάρξει. Οι πρωταγωνιστές της εκλογικής παράστασης περιορίζονται σ' έναν αγώνα πολιτικού μάρκετινγκ, στον οποίο κυριαρχεί η εικόνα, η συσκευασία, τα λαμπερά χρώματα. Οι δευτεραγωνιστές, περιορισμένοι ασφυκτικά σ' αυτό το ρόλο από τα ΜΜΕ που μοιράζουν το παιχνίδι, περισσότερο πασχίζουν να κρατηθούν στη θέση τους, παρά να διεκδικήσουν κάτι περισσότερο σε μια παράσταση που είναι στημένη για δύο.

Και ο λαός; Ο «μεγάλος πρωταγωνιστής», όπως τον αποκαλούν όλοι, κολακεύοντάς τον για να του αποσπάσουν την ψήφο; Ο λαός δεν φιλοδοξεί να διεκδικήσει το ρόλο του πρωταγωνιστή.
Παρακολουθεί τα τεκταινόμενα αδιάφορα, παθητικά, λες και τον έχουν ποτίσει με κάποιο ειδικό αφιόνι. Τα κόμματα δεν δείχνουν να σκοτίζονται καθόλου από αυτή την αδιαφορία. Αρκεί που θα πάρουν την ψήφο.

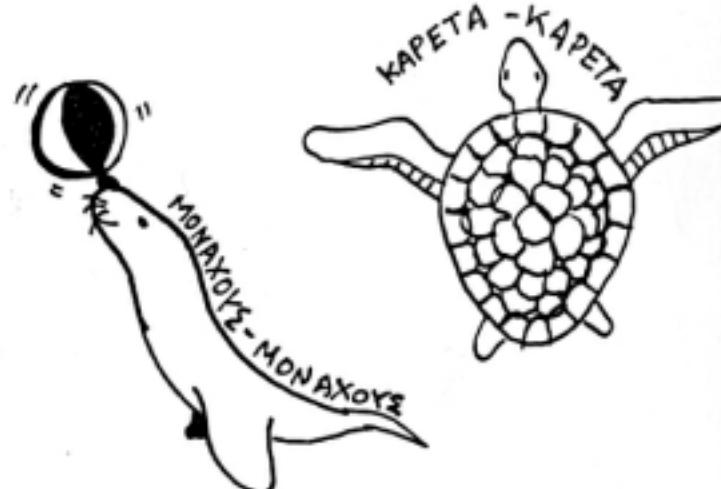
Γιατί την ψήφο την έχουν σίγουρη. Τίποτα δεν δείχνει πως θα έχουμε ρεύμα διαμαρτυρίας εκφραζόμενο με μαζική αποχή (πάνω από τα συνήθη). Οπότε το σόου δίνεται με στόχο την κατανομή της λείας. Το μοίρασμα της πίτας.

Είναι μια κατάσταση άρρωστη, σάπια. Η προσέλευση του λαιού στις κάλπες θα παρουσιαστεί ως «νίκη της δημοκρατίας», ως «θρίαμβος της λαϊκής θέλησης», ως έγκριση της πολιτικής εκείνου του κόμματος που θα πάρει τη σχετική πλειοψηφία και θα σχηματίσει κυβέρνηση. Για τα επόμενα χρόνια αυτή η ψήφος θα επισείδεται ως τεκμήριο λαϊκής αποδοχής της πολιτικής που θα εφαρμόζεται. Μιας πολιτικής που όλοι το γνωρίζουμε ότι θα είναι αντιλαϊκή

Η ίδια η προσέλευση στις κάλπες σ' αυτό το στημένο παιχνίδι αποτελεί αυτοπαγίδευση. Ακόμα κι όταν το μαγικό λευκό χαρτάκι θα αναγράφει το όνομα ενός από τα κόμματα ή τους συνδυασμούς που αυτοχαρακτηρίζονται ως αριστεροί. Γιατί θα είναι μια προσέλευση πήττας, χωρίς ίχνος κινηματικής λογικής. Ενα άλλοθι για την κοινωνική αδράνεια. Ενα διάλειμμα, μια ψευδαίσθηση δράσης. Δεν θα αποτελεί καν δέσμευση για ώστα ταξική ανάταση.

Αν υπάρχει ένα επιτακτικό καθήκον τούτη την περίοδο, αυτό δεν συνίσταται στην άγρα ψήφων υπέρ του ενός ή του άλλου συνδυασμού, αλλά στην εκφώνηση ενός μπονύματος: ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΔΕ ΛΥΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΨΗΦΟΦΟΡΙΕΣ, ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ. Αυτό το μήνυμα πρέπει να γίνει τόσο δυνατό που να μπορέσει να προκαλέσει ρήγματα στην εκκωφαντική προπαγάνδα του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Να ταρακουνίσει συνειδήσεις, να βάλει τον καθένα μπροστά στις ευθύνες του. Δε μπορεί με την ψήφο να σώσει την ταξική της τιμή η εργατική τάξη. Αυτή θα την ξανακερδίσει εκεί που τη διεκδικούσε και την κατοχύρωνε πάντοτε: στους δρόμους.

50% ΠΟΣΟΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΓΙΩΡΓΑΚΗ

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

BY TRASH
22/01/04
3

■ Φεουδαρχία

Παλιά γνωρίζαμε τα πολιτικά τζάκια. Τα βλέπαμε στη Δεξιά και στο Κέντρο. Κόμματα φεουδαρχικής οργάνωσης, με πολιτικούς φεουδάρχες, που αποδηματίζαν ένα πολιτικό κεφάλαιο και το μεταβιβάζαν στα παιδιά τους. Μετά τη μεταπολίτευση ήρθε το ΠΑΣΟΚ και το σκηνικό άρχισε να αλλάζει. Η πλειοψηφία των Πασόκων πολιτικών ήταν σχετικά νέοι στην ηλικία και δεν προέρχονταν από πολιτικά τζάκια. Υστερα από πολιτική θητεία 25 ετών, όμως, έχτισαν κι αυτοί τα δικά τους πολιτικά τζάκια. Ετσι, δίπλα στα παλιά και νέα τζάκια της ΝΔ, βλέπουμε σήμερα να προβάλλουν τα τζάκια του ΠΑΣΟΚ. Οι γιοι του Γιαννόπουλου, του Κουτσόγιωργα, του Γικόνυγλου, η κόρη του Γεννηματά, ο ανηψιός του Αλευρά και πάει λέγοντας. {Στα μεγάλα πολιτικά τζάκια, Καραμανλή, Παπανδρέου, Μητσοτάκη, δεν αναφέρομαστε, γιατί έτσι κι αλλιώς το φαινόμενο συζητιέται}.

Κατά τα άλλα, όλοι μιλούν για προσφορά στον πολίτη και την πατρίδα, για ανανέωση και εκσυγχρονισμό της πολιτικής ζωής. Ομως, η φεουδαρχικού τύπου πολιτική οργάνωση ζει και βασιλεύει. Και όσοι δεν έχουν διαδόχους ικανούς να τους κληροδοτήσουν το πολιτικό κεφάλαιο που αποδηματίρισαν, διαλέγουν κάποιους από τους στενούς τους συνεργάτες. Σημασία έχει αυτό το κεφάλαιο να πάει σε σίγουρα χέρια, να μη χαδεί ο έλεγχος από τον πατούδην του πολιτικού σίκου.

■ Βούνικο παρασκήνιο

Μυστική συνάντηση Χρυσοχοΐδη-Καρατζαφέρη αποκαλύφτηκε. Δεν διαιψεύστηκε από τον πρώτο, ενώ επιβεβαιώθηκε από τον δεύτερο. Το γεγονός ότι καταβλήθηκε προσπάθεια η συνάντηση να μείνει μυστική δείχνει ότι δεν ήταν εδιμοτυπική, αλλά συνάντηση ουσίας. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι τί συζήτησαν ο γραμματέας του ΠΑΣΟΚ με τον αρχηγό του ακροδεξιού ΛΑΟΣ. Επειδή, λοιπόν, απάντηση επίσημη δεν θα πάρουμε, ας τη δώσουμε εμείς. Το ΠΑΣΟΚ είναι διατεδειμένο να στηρίζει με όλα τα μέσα τον Καρατζαφέρη, για να κόψει όσους περισσότερους ψήφους γίνεται από τη ΝΔ. Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται αυτό. Ο Κουτσόγιωργας άδειαζε με τη σέσουλα λεφτά στα ταμεία των διάφορων χουντο-

βασιλικών μορφωμάτων, ώστε να μπαρούν να παρεμβαίνουν στις εκλογές και να κόβουν ψήφους από τη ΝΔ. Τα ίδια κάνουν και τώρα. Μην εκπλαγείτε, λοιπόν, αν δείτε τα κανάλια να «ανακαλύπτουν» ξαφνικά τον Καρατζαφέρο και το ΛΑΟΣ

■ Μηκυτίαση

δήλωσε ότι ενημέρωσαν το ΠΑΣΟΚ ότι διεκδικούν αυξήσεις 8 % και να «σπάσει» το 40ωρο και να ανοίξει ο δρόμος προς το 35ωρο.

Από την πλευρά του ο Χρυσοχοΐδης δήλωσε ότι δέση του ΠΑΣΟΚ είναι ότι πρέπει να ενισχυθούν τα κατώτερα μεροκάματα και ότι το ΠΑΣΟΚ από χρόνια έχει διατυπώσει την άποψη ότι πρέπει ο χρόνος εργασίας να μειωθεί σημαντικά.

■ Περί σκευωρού

Θαυμάσια ή έρευνα του «Ιού» για τον Γιάννη Σερίφη υπό τον γενικό τίτλο «Ο Γιάννης Αγιάννης της αριστεράς» («Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», 18.1.04). Μάζεψαν όλο το υλικό των συνεχών διώξεων σε βάρος του Γιάννη και της μεδόδευσής τους, ιδιαίτερα το καλοκαίρι του 2002, μέσω των κατευθυνόμενων δημοσιευμάτων και «ρεπορτάζ» των παπαγάλων της Αντιπρομοκρατικής, το δούλεψαν και το παρουσίασαν με τρόπο που να μην αφήνει καμιά αμφιβολία για τον τίτλο του αριστερά.

Η δαυμάσια αυτή εργασία μας προκάλεσε ένα ερώτημα γενικότερης σημασίας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σε βάρος του Γιάννη Σερίφη έχει σηδεί μια σκευωρία, χωρίς στοιχεία, χωρίς αποδείξεις, με φανερή την προσπάθεια να γίνουν κάποιες κατασκευές οι οποίες όμως δε στέκονται σε κανένα δικαστήριο (ούτε στο έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού στάδηκαν). Ολη αυτή η εκστρατεία σε βάρος του Γιάννη κατευδύνεται από την Αντιτρομοκρατική. Εκεί βρίσκεται το επιτελείο που καθοδηγεί και τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ και τις δικαστικές αρχές. Είναι, λοιπόν, δυνατόν να πιστέψουμε ότι αυτό το επιτελείο, που τόσο χοντροκομμένα προσπαθεί να βάλει στο χέρι των Γιάννη, στις άλλες περιπτώσεις δεν σκευωρεί, αλλά κινείται βάσει αποδεικτικών στοιχείων και μόνο; Γιατί αυτό προσπάθησαν να υποστηρίξουν όσοι μιλησαν για «δίκαιη» και «ισορροπημένη» απόφαση. Εμάς, όμως, αυτό μας δυμίζει το... ολίγον έγκυος.

Τους ακούει ο εργαζόμενος και ταιμπιέται για να δει αν είναι ξύπνιος. Υστερα αναρωτιέται ποιος κυβερνά τη χώρα τα τελευταία 20 χρόνια. Και στο τέλος τους δίνει δυο μεγαλοπρεπείς μούτζες. Γιατί αυτό παραπάει. Δεν είναι απλά κοροϊδία, είναι φτύσιμο.

■ Περιμένουμε

Εντάξει, το 'χει το κουσούρι να γίνεται ρόμπα και το 'χουμε συνηδίσει πια. Για τον Θόδωρα τον Πάγκαλο, λέμε, που αφού τα βρήκε με τον Γιωργάκη βγαίνει και του πλέκει το εγκώμιο («ο Γιώργος είναι ρηξικέλευθος», «έχει δική του περπατησία» και άλλα τέτοια δήλωσε σε συνέντευξη στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία»). Εμείς, όμως, οι πιστοί οπαδοί του ζούμε για τη στιγμή που δια τον ξανακούσουμε να ρίχνει εκείνα τα ωραία μπινελίκια που μόνο αυτός έρει να ρίχνει. Και ξέρουμε πολύ καλά ότι αυτή η στιγμή δια έρθει. Λίγες μέρες μετά την 7η Μαρτίου. Είτε χάσει είτε κερδίσει τις εκλογές το ΠΑΣΟΚ. Στην πρώτη περίπτωση γιατί δια θελήσει να αναβαθμίσει το ρόλο του στο ΠΑΣΟΚ της αντιπολίτευσης και στη δεύτερη γιατί δια θέλει πρωτοκλασάτο υπουργείο και όχι δητεία στα... σύνορα. Εν αναμονή λοιπόν.

■ Εκανε κι η μύγα κώλο...

Εκανε κι η μύγα κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο, λέει η λαϊκή παροιμία και ο υφυπουργός Ανάπτυξης Δ. Γεωργακόπουλος βάλθηκε να την επιβεβαιώσει. «Όταν κλείνει ένας κύκλος κάποιοι πρέπει να αποχωρούν», δήλωσε, φωτογραφίζοντας τον Ακη Τσοχατζόπουλο. Ποιος; ο Γεωργακόπουλος που ήταν ορντινάντας του Ακη για χρόνια κι ύστερα απογοητεύθηκε, άραξε, μέχρι που τον πλησίασαν οι άνθρωποι του Γιωργάκη και τον ενέταξαν στο στρατόπεδο του ανερχόμενου αστέρα. Ο Τσοχατζόπουλος τουλάχιστον έπαιζε πάντα σε γηγετικά παιχνίδια, ενώ ο Γεωργακόπουλος μια ζωή την τσάντα κάποιου ηγέτη ή ηγετικού κουβαλούσε.

■ Ανησυχίες

«Ανήσυχη Αριστερά» τιτλοφορείται το βιβλίο που έγραψε ο Μπίστης και το οποίο παρουσίασαν η Βάσω, η Δαμανάκη, ο Κοτζιάς, ο Π. Καψής και ο Σωμερίτης. Πρωτότυπος και ταιριαστός τίτλος. Γιατί η αριστερά του Μπίστη, της Δαμανάκη, του Κοτζιά και αρκετών άλλων όντως είναι πάντα ανήσυχη καθώς διακατέχεται από αγωνιώδη ερωτήματα του τύπου: σε ποιου το άρμα πρέπει να προσδεδώ για να εξασφαλίσω την πολιτική μου καριέρα;

■ Αρπαγή

Ξέρεις τί είναι να έχεις κουραστεί για χρόνια να καθιερώσεις ένα χαρακτηριστικό τίτλο και να ρχονται κάποιοι να σου τον αρπάζουν χωρίς να σου δίνουν λογαριασμό; Για το ΝΑΡ και τον όρο «ριζοσπαστική αριστερά», λέμε, που τον άρπαξε ο ΣΥΝ και τον έκανε δικό του. Ακούει ο ψηφοφόρος «Μέτωπο Ριζοσπαστικής Αριστεράς», ακούει και «Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς» και... δεν παιδεύεται καθόλου. Θεωρεί ότι είναι το ίδιο. Πλάκαπλάκα, μπορεί να μπερδευτεί και κανένας και να ρίξει ΜΕΡΑ ενώ πήγαινε για ΣΥΡΙΖΑ.

■ Πολιτικό καλαμπούρι

Κακόγουστο πολιτικό καλαμπούρι είναι ο ισχυρισμός των συμμάχων του ΣΥΝ, ότι ο τελευταίος έχει μετατοπιστεί προς τ' αριστερά δεχόμενος να συνεργαστεί εκλογικά μαζί τους. Αμα είναι έτσι, ρε παιδιά, τότε η μετατόπιση του ΣΥΝ έχει συντελεστεί εδώ και καιρό. Γιατί η περίοδος Κωνσταντόπουλου είναι περίοδος αντιπολιτευτικών βερμπαλισμών. Στο κάτωκάτω, ο ΣΥΝ δεν έχει αλλάξει ούτε τη φυσιογνωμία ούτε την πολιτική του. Οσο για τη συμμαχία μαζί τους, την έκανε για να ενισχύσει κάπως το αριστερό προφίλ του. Αν δε βλέπουν αυτά τα αυτονόητα, τότε είναι πολιτικά ηλιθιοί. Αν τα βλέπουν (όπερ και ισχύει) είναι απλώς πολιτικά ρετάλια ενός οπορτουνισμού που ψάχνει να παιίσει στα μεγάλα σαλόνια της αστικής πολιτικής.

■ Βαρονομαρχία

Ωρες-ώρες στη ΝΔ βάζουν τα χέρια τους και βγάζουν τα μάτια τους. Το ίδιο έπαδαν και τώρα με τη βαρονομαρχία. Υπαρκτό ή ανύπαρκτο το δέμα, φρόντισαν να το φουσκώσουν μόνοι τους. Κάποιοι από τους λεγόμενους βαρόνους έκαναν δήλωση αποχώρησης και κάποιοι άλλοι δήλωσαν πως δια ξανείναι υποψήφιοι. Πέταξε και ο απύλωτος Πολύδωρας τη ρουκέτα του, άρπαξαν το δέμα οι Πλασόκοι προπαγανδιστές και έφτιαξαν πρόβλημα εκεί που δεν υπήρχε.

Εκλογικά βιβλιάρια δεν έχουμε πια για ανα τα ξεσκονίσουμε, όπως το ήθελε μέχρι πρότινος η κοινοβουλευτική παράδοση, αλλά καλού-κακού ο συνεπής πολίτης (ψηφοφόρος, έστω) οφείλει να ρίξει μια ματιά στους εκλογικούς καταλόγους για να βεβαιωθεί ότι το όνομά του δεν έχει απαλειφθεί χάρη στην επέμβαση κάποιου... δαίμονα της πληροφορικής. Οι σχετικές εκκλήσεις εκπέμπονται ήδη από τα εκλογικά επιτελεία των κομμάτων. Είναι ίσως το μόνο ζήτημα στο οποίο υπάρχει καθολική συμφωνία: οι εκλογές είναι η γιορτή της Δημοκρατίας και ο πολίτης δεν έχει απλά δικαίωμα, έχει καθήκον να συμμετάσχει σ' αυτές. Γιατί μόνο με την ψήφο του μπορεί να πραγματώσει την ιδέα της πολιτικής και να ενσορκώσει την έννοια του πολίτη. Τα επόμενα τέσσερα χρόνια μπορεί να αράξει, αλλά αυτή η μέρα είναι δική του και δεν πρέπει να τη χαραμίσει.

Οποιος τολμήσει να αρθρώσει λόγο διαφορετικό και ειδικά λόγο ειρωνικό και σατυρικό αντιμετωπίζεται ως απολίτικος, αδιάφορος, ου μην και ως αντικο-

Μαρξ που σε μια επιστολή του παρακαλούσε να μην τον συγκαταλέγουν στους... μαρξιστές. Γιατί ο μακαρίτης είχε δει τις απόψεις και τις θεωρητικές του προσεγγίσεις να δεινοπαθούν τόσο πολύ και να καταντούν εντέλει ντροπιασμένες, που δεν ήθελε καμιά σχέση με όσους επικαλούνταν έναν τέτοιο μαρξισμό. Κάπως έτσι οισθανόμαστε διαρκώς, εδώ και χρόνια, όσοι βλέπουμε το μαρξισμό ως επιστήμη και όχι ως Ταλμούδ από το οποίο πρέπει, κατά περίπτωση, να ανασύρουμε το μαγικό τοπάτο που θεραπεύει πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν.

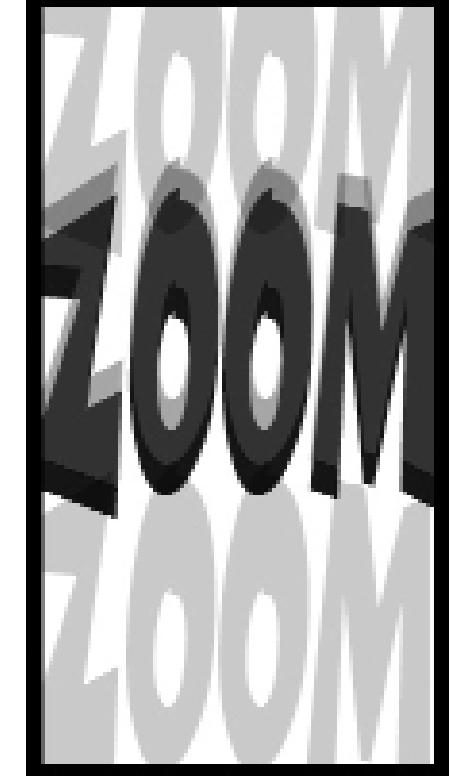
Ας μιλήσουμε επί της ουσίας, λοιπόν. Συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης, που έλεγαν (ορθώς) οι παλιοί μαρξιστές. Το θέμα δεν είναι αν πρέπει οι επαναστάτες, οι κομμουνιστές να απορρίπτουν a priori την κοινοβουλευτική πάλη, ακόμα και τη συμμετοχή στο κοινοβούλιο, αλλά γιατί θα πρέπει υποχρεωτικά να επιλέγουν κάθε φορά αυτή τη μορφή πάλης και μάλιστα να την αναγορεύουν σε ύψιστη μορφή πολιτι-

λιτικής μιζέριας και πολιτικάντικου σαλαδορισμού.

Μα ο κόσμος θα πάει να ψηφίσει, γιατί να μη του δώσουμε μια εναλλακτική λύση στις κάλπες; είναι το έσχατο επιχείρημα των οπαδών του... έξυπνου κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Ας το συζητήσουμε κι αυτό.

Πώς θα πάει ο κόσμος να ψηφίσει; Θα πάει με το κεφαλί ψηλά, με όρους κινήματος (ρεφορμιστικό έστω), διεκδικώντας, απαιτώντας, ελέγχοντας (στρεβλά έστω); Ή θα πάει ηττημένος, σπρωγμένος από τη δύναμη της συνήθειας, χωρίς κουρδή, χωρίς ελπίδα, χωρίς διεκδικήσεις και απαιτήσεις, χωρίς φιλοδοξίες ελέγχου αυτών που θα ψηφίσει; Ακόμα και οι αστοί αναλυτές υποστηρίζουν το δεύτερο, το οποίο άλλωστε αποτυπώνεται αινάλυφα και διαχρονικά τα τε-

Οι εκλογές και η... γυναίκα του Καίσαρα

νωνικό στοιχείο. Ιδιαίτερα αν επιμείνει στην άποψή του και ξεδιπλώσει μια γκάμα επιχειρήματων που τείνουν να αποδείξουν ότι οι εκλογές είναι μια μεγάλη φάρσα και ειδικά τέτοιες εκλογές, σαν κι αυτές που θα έχουμε στις 7 του ερχόμενου Μάρτη, είναι μια κακόγουστη φάρσα. «Θ' αφήσεις τους άλλους να αποφασίσουν για σένα;» είναι το... αφοπλιστικό έσχατο επιχειρήμα των θιασωτών του αστικού κοινοβουλευτισμού.

Υπάρχουν, όμως, και άλλα επιχειρήματα που προέρχονται από το... αντικοινοβουλευτικό στρατόπεδο. Συμφωνούμε -λένε- πως οι κοινοβουλευτικές εκλογές είναι μια απάτη, εμείς άλλωστε ορμαστιζόμαστε μια άλλη κοινωνία, μη εκμεταλλευτική, κομμουνιστική, όμως η στείρα άρνηση δεν μας βοηθά να προσεγγίσουμε τις μάζες. Οφειλουμε να παρέμβουμε για να δώσουμε στις μάζες μια ενολλακτική λύση. Οπως ήδη καταλάβατε, αναφερόμαστε στον πυρήνα της επιχειρήματος της πολύμορφης εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, την οποία καλύ που κάνουμε να μη τοποθετούμε κάτω απ' αυτόν τον κοινό παρονομαστή, γιατί το επίθετο εξωκοινοβουλευτική την αδικεί κατάφορα: είναι εξωκοινοβουλευτική όχι εκ πεποιθήσεως, αλλά επειδή αποτυγχάνει να γίνει κοινοβουλευτική. Εσχατο επιχειρήμα των απαδών αυτής της κατεύθυνσης είναι το γωντό πακέτο με τοιτάτα των Μαρξ, Ενγκελς και Λένιν, που λένε πως οι κομμουνιστές θα μπουν ακόμα και στο σταύλο του αστικού κοινοβουλευτισμού, προκειμένου να βοηθήσουν την ανάπτυξη της ταξικής πάλης του προλεταριάτου.

Κατόπιν τούτων αισθάνεται κανείς απόλυτα αλληλέγγυος προς τον Καρλ

κού αγώνα. (Το τελευταίο δεν χρειάζεται να ομολογηθεί, αρκούν τα δεδομένα της πράξης για να το συνάγει κανείς ως ασφαλές και μη επιδεχόμε

■ Πρόταση Γιωργάκη για τους άνεργους νέους

Τζάμπα εργάτες για το κεφάλαιο

Εδώ και χρόνια, ο ΣΕΒ έχει ένα πάριο αίτημα: μείωση του έμμεσου μη μισθολογικού κόστους εργασίας. Σ' αυτό το «κόστος εργασίας» περίοπτη θέση καταλαμβάνουν οι εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές, που αποτελούν το μεγαλύτερο τμήμα του. Ιδιαίτερη κατεύθυνση της Λισαβόνας, που αποφασίστηκε από την ΕΕ υπό την πίεση και της ομοσπονδίας των ευρωπαϊκών καπιταλιστικών συνδικάτων (UNICE). Πολλά μέτρα που έχουν εφαρμόσει οι κυβερνήσεις τα τελευταία χρόνια, κυρίως αυτά που εντάσσονται στις περιβόλτες «ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης», υλοποιούσαν αυτή την κατεύθυνση. Εξασφάλιζαν στους καπιταλιστές τζάμπα ή ιδιαιτέρως φτηνή εργατική δύναμη, απαλλασσοντάς τους με διάφορα προσχήματα από τις ασφαλιστικές εισφορές ή επιδοτώντας εν όλω ή εν μέρει το μεροκάμπιο. Οι καπιταλιστές εξέφραζαν την ικανοποίησή τους γι' αυτά τα μέτρα, αλλά πάντα τα θεωρούσαν ανεπαρκή και εξακολουθούσαν να γκρινιάζουν: «έχουμε μεγάλο μη μισθολογικό κόστος εργασίας».

Η πιο γενναία ανταπόκριση σ' αυτό τους το αίτημα ήρθε από τον Γιωργάκη Παπανδρέου με τη θέση που εξέφρασε στο Λαύριο για τη τετραετή ανασφάλιστη εργασία των νέων αποφοίτων Λυκείου ή ΤΕΕ μέχρι 25 ετών και των αποφοίτων ΑΕΙ και ΤΕΙ μέχρι 29 ετών. Γι' αυτό και ο ΣΕΒ έσπευσε αμέσως να εκφράσει την ικανοποίησή του για την πρόταση Παπανδρέου. Δεν είναι και λίγο να έχεις για τέσσερα ολόκληρα χρόνια δύσους εργαζόμενους θέλεις -και μάλιστα νέους, στην πιο παραγωγική τους ηλικία και με τη δίψα να μείνουν στη δουλειά- χωρίς την υποχρέωση να πληρώνεις ασφαλιστικές εισφορές.

■ Το τυρί και η φάρα

Ο Γιωργάκης και οι επιτελείς της προπαγάνδας του προσπάθησαν να παρουσιάσουν την πρόταση σαν ρηξικέλευθη: «Αντί να κάθονται και να περιμένουν οι νέοι, μπορούν να βρουν δουλειά. Μια τετραετής εμπειρία δουλειάς, όχι μόνο θα είναι σημαντική για τη δική τους ζωή, αλλά θα είναι σημαντική για τη ζωή της οικογένειάς τους και θα τους δώσει τις δεξιότητες, την ικανότητα, την εμπειρία, να διασφαλίσουν στο υπόλοιπο της ζωής τους απασχόληση και εργασία, και έτσι να συνεισφέρουν και στο ασφαλιστικό σύστημα για πάρα πολλά χρόνια».

Αυτά ίσως να ακούγονται ωραία, ειδικά στα αυτιά νέων ανθρώπων που έχουν απελπιστεί να ψάχνουν για δουλειά. Μόνο που βλέπουν το τυρί και όχι τη φάρα που κρύβει.

Το πρώτο που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε είναι πως δεν έχουμε να κάνουμε με κάποιο μέτρο μείωσης της ανεργίας. Αυτό ισχύει για όλα τα ανά-

λογα μέτρα που έχουν εφαρμοστεί μέχρι τώρα. Οι καπιταλιστές τεσπώνουν τα λεφτά των επιχορηγήσεων, χωρίς να δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας. Απλά, ανακυλώνουν την ανεργία. Διώχνουν εργαζόμενους και προσλαμβάνουν επιδοτούμενους σ' έναν αέναιο κύκλο που τους εξασφαλίζει πάντα επιδοτούμενη εργατική δύναμη. Δεν θα κάνουν, λοιπόν, τίποτα διαφορετικό και ανεφαρμοστεί το μέτρο του Γιωργάκη.

Με το φαινόμενο αυτό, των λεγόμενων «ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης» έχουμε ασχοληθεί πολλές φορές και έχουμε δημιουργήσει στοιχεία που αποδείχνουν ότι δεν αποτελούν μέτρα μείωσης της ανεργίας, αλλά μέτρα μεταφοράς των κονδυλίων που προορίζονται για την επιδότηση των ανέργων, στα ταμεία των καπιταλιστών. Αυτό δείχνουν και τα επίσημα στοιχεία και το επιβεβαιώνουν μελέτες που έχουν γίνει σε ολόκληρη την ΕΕ. Εχουμε αναφερθεί και άλλες φορές σε μια μελέτη που είχε παραγγείλει το υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και την οποία ουδέποτε δημοσιοποίησε, επειδή τα συμπεράσματά της δε βολεύουν την προπταγάνδα περί μείωσης της ανεργίας και αύξησης της απασχόλησης. Παραθέτουμε και πάλι (βλέπε στο πλαίσιο δίπλα) το σχετικό συμπέρασμα αυτής της μελέτης, που αποδεικνύει ότι το 90% των θέσεων εργασίας που υποτίθεται πως δημιουργούνται με τα προγράμματα επιδότησης της απασχόλησης χάνονται.

To μόνο που μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα η πρόταση Γιωργάκη είναι να απολυθεί ο πατέρας και να προσληφθεί ο γιος. Τίποτ' άλλο. Κι όταν παρέθεται η τετραετία, να απολυθεί και ο γιος (χωρίς καμιά αποδημία σημάστηκα, αφού δεν θα ασφαλίζεται) και στη θέση του να προσληφθεί ένας άλλος νέος που θα δουλεύει χωρίς ασφαλίση.

Αν υλοποιηθεί αυτό το μέτρο, θα έχουμε για πρώτη φορά νομιμοποιημένη μαύρη εργασία και μάλιστα μακράς διάρκειας (4 χρόνια). Χωρίς καμιά εξασφάλιση του εργαζόμενου και βέβαια με τεράστια απώλεια εσόδων για τα πολύπαθα ασφαλιστικά ταμεία, που έτσι κι αλλιώς αντιμετωπίζουν διαρκώς το φόραμα της χρεοκοπίας. Δηλαδή, όχι μόνο δεν θα έχουμε μείωση της ανεργίας, αλλά αντίθετα θα έχουμε άσκηση πτίσεων για νέες ανατροπές στην κοινωνική ασφάλιση: παραπέρα αύξηση των ορίων ηλικίας και μείωση του ύψους των συντάξεων. Γιατί τα Ταμεία θα χάσουν τεράστια έσοδα που μόνο με μείωση των παροχών τους θα μπορούν να αντισταθμίσουν. Επιπλέον, τα Ταμεία θα υποχρεωθούν να καλύπτουν και τις δαπάνες ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής των ανασφαλίστων νέων, χωρίς να εισπράττουν κανένα ασφαλιστρο γι' αυτό. Δηλαδή, δεν θα έχουν μόνο μείωση εσόδων, αλλά και αύξηση δα-

πανών.

Ο Γιωργάκης, μέσα στην ασχετούντη του και την ασχετούντη των αμερικανών συμβούλων διαφήμισης που έχει στο επιτελείο του, είχε το θέρασος να ισχυριστεί ότι: «Με αυτόν τον τρόπο δεν επιβαρύνονται οι γονείς, δεν επιβαρύνονται οι επιχειρήσεις, δεν επιβαρύνεται το κράτος, δεν επιβαρύνεται το ασφαλιστικό σύστημα! Θα υποπιμούσε τη νοημοσύνη των αναγνωστών μας αν προσπαθούσαμε να σχολιάσουμε αυτό το γελοίο και συνάμα τόσο προκλητικό απόσπασμα της ομιλίας του.

Εκείνο που θέλουμε να σημειώσουμε είναι πως αυτή η πρόταση πρέπει να χτυπηθεί ανελέτη. Πρέ-

«Το πρόγραμμα επιδότησης της απασχόλησης ανέργων (πρόγραμμα ΠΕΝΘΕ) παραμένει μέχρι σήμερα αδιερεύνητο όσον αφορά τις καθαρές επιπτώσεις του στην απασχόληση. Ομως στόπας προκύπτει από τη διεθνή βιβλιογραφία που αναφέρεται στην αξιολόγηση παρόμοιων προγραμμάτων, οι καθαρές επιπτώσεις που παραπρούνται είναι ιδιαίτερα χαμηλές (το νεκρό βάρος είναι σύνθετης να φτάνει το 90%). Σχετικά φτωχές επιπτώσεις, μέσα από την μακροοικονομική προσέγγιση, προέκυψαν και από την εφαρμογή υποδεγματος».

«Αξιολόγηση της πολυτικής αγοράς εργασίας και εκτίμηση της συμβολής της ΕΣΑ στην Ελλάδα από τους έτους 1997 έως 2001» - Τελική Εκθεση

Έγινε από τις μελετηπικές εταιρίες VFA - ΒΑΛΤΕΡ ΦΙΣΣΑΜΠΕΡ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΣ ΕΠΕ - METRON ANALYSIS AE, ύστερα από ανάθεση του υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με την υπ' αριθμ. 31825/2001 σύμβαση

πει να καταλάβουν οι απελπισμένοι από την ανεργία νέοι ότι δεν έχει κανένα θετικό στοιχείο γι' αυτούς και τις οικογένειές τους που τους στηρίζουν την περίοδο που είναι άνεργοι. Είναι μια πρόταση που καλλιεργεί τη διάσπαση ανάμεσα στους εργαζόμενους και εισάγει την προσέρχονται και από απολύτες ασφαλισμένους εργαζόμενους για να προσληφθούν στη θέση τους ανασφαλίστοι. Ούτε στη διορθωτική διήλωση αισθάνθηκαν την ανάγκη να μιλήσουν -δημοσιωγικά έστω- για νέες θέσεις εργασίας. Οσο για το 50%, είναι μια παπτάρα. Γιατί δεν υπάρχει κανένας μηχανισμός ελέγχου και οι καπιταλιστές θα κάνουν ό,τι γουστάρουν. Αυτό άλλωστε γίνεται και μέχρι τώρα. Μολονότι ο νόμος απαγορεύει για ένα χρονικό διάστημα να κάνουν απολύτες στην προσλαμβάνουν επιδοτούμενους ανέργους, αυτοί τον παραβιάζουν, γιατί κανένας δεν τους ελέγχει. Διώχνουν παλιούς και προσλαμβάνουν επιδοτούμενους άνεργους, που τους διώχνουν με τη σειρά τους όταν λήγει η επιδότηση, για να προσλάβουν νέους επιδοτούμενους.

Οσο για το «αν ο ασφαλισμένος θέλει να αναγνωριστούν ως συντάξιμα αυτά τα τέσσερα χρόνια», μόνο ως μνημείο υποκρισίας και πολιτικής αθλιότητας μπορεί να χαρακτηρίστε. Τί θα πει «αν θέλει»; Υπάρχει εργαζόμενος που να θέλει να χάσει χρόνια ασφαλίσης; Από την άλλη, αυτό το «αν θέλει» αποτελεί το πρώτο ευθύ πλήγμα στην υποχρεωτικότητα της κοινωνικής ασφαλίσης. Υστε-

ρα, τί είναι αυτός ο «διάλογος» και ποιο το αντικείμενό του; Να σας πιούμε εμείς τη μορφή που θα έχει αυτός ο «διάλογος». Ο καπιταλιστής θα λέει στον άνεργο νέο: «Ελα εδώ παιδί μου. Θέλεις να σε προσλάβω; Τότε υπόγραψε μου αυτό το χαρτί ότι συμφωνείς γι' αυτά τα τέσσερα χρόνια να είσαι ανασφαλίστος. Δε θέλεις να υπογράψεις; Σ' ευχαριστώ πολύ για τη διάθεσή σου να εργαστείς στην επιχειρησή μου, αλλά προτιμώ να προσλάβω έναν άλλο στη θέση σου, που δεν θα μου ζητάει διάλογο για αναγνώριση της τετραετίας ως συντάξιμου χρόνου. Σε καταλαβαίνω, παιδί μου, θέλεις να μαζέψεις ένσημα, αλλά πρέπει κι εσύ να καταλάβεις εμένα. Η επιχειρηση ζητάει και θέλει να ρίξει το μη μισθολ

Αποκαλύφθηκε η απάτη της καταγραφής των ανέργων

Το μαγείρεμα των επίσημων στατιστικών ανεργίας αποκαλύφτηκε. Αμήχανη η κυβερνητική προπαγάνδα προσπάθησε να αποφύγει την αλήθεια, όμως αναγκάστηκε να πει το πικρό ποτήρι μέχρι το τέλος. Ποιον να πείσει άλλωστε με τις παπάρες του διοικητή του ΟΑΕΔ Γ. Νικολάου, πίσω από τον οποίο προσπάθησαν να κρυφτούν ο Ρέπτης και οι άλλοι υπουργοί; Ο κόσμος διαβάζει τα νούμερα του ΟΑΕΔ, διαβάζει και τα νούμερα της ΕΣΥΕ και βγάζει τα συμπεράσματά του, χωρίς να χρειαστεί να καταβάλει καμιά προσπάθεια, χωρίς να χρειάζεται ειδικές γνώσεις.

Ο Γ. Βερναδάκης, αφετού μέλος της διοικησης του ΟΑΕΔ, δίνοντας στη δημοσιότητα στοιχεία για τον πραγματικό αριθμό των εγγεγραμμένων ανέργων από τον Οργανισμό (που στις 15 και 19 Γενάρη ανέρχονταν σε 581.291 και 585.778 αντίστοιχα) έσκισε το πέπλο σιωπής που είχαν επιβάλει οι υπουργός Εργασίας και η διοίκηση του Οργανισμού. Παράλληλα, επιβεβαίωσε αυτό που γράψουμε εδώ και καιρό. Οτι είναι μεγάλη απάτη οι κυβερνητικοί ισχυρισμοί ότι τα περιβόλτα προγράμματα κατάρτισης, επανακατάρτισης και επιδοτούμενων θέσεων εργασίας (που χρηματοδοτούνται από τον κοινοτικό και κρατικό προϋπολογισμό) συμβάλλουν αποφασιστικά στην αύξηση της απασχόλησης και στη μείωση της ανεργίας.

Οι αποκαλύψεις του Γ. Βερναδάκη αιφνιδίασαν τόσο πολύ την κυβέρνηση και τον κατά τ' άλλα λαλίστατο υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που για μιάμιστι μέρα κρύβονταν. Οταν δε η κυβέρνηση αποφάσισε να διαψεύσει τα αδιάφευστα δεν μπήκε μπροστά ο Δ. Ρέπτης, ως όφειλε ως αρμόδιος υπουργός, αλλά έβαλε τον διοικητή του ΟΑΕΔ Γ. Νικολάου. Καθ' όλη τη διάρκεια της συνέντευξης που παραχώρησε την Τρίτη το μεσημέρι ο διοικητής ήταν απολογητικός και απελπιστικά μόνος, αφού οι γνωστοί-άγνωστοι δημιουρουφάριοι των συγκροτημάτων Τεγόπουλος, Μπόμπολα και Λαμπτράκη (που εργολαβικά εκλαϊκεύουν και υπερασπίζονται την κυβερνητική πολιτική) απέιχαν απ' αυτή.

Ο Νικολάου έδωσε ένα πίνακα με τους εγγεγραμμένους ανέργους της περιόδου 30 Απρίλη 2003 - 20 Γενάρη 2004, ανά μήνα. Έχουμε κάθε λόγο να ισχυρίζομαστε ότι και μετά τις αποκαλύψεις του Γ. Βερναδάκη η διοίκηση του ΟΑΕΔ συνεχίζει να συρρικνώνει την καταγραμμένη ανεργία. Γιατί, για παράδειγμα, ενώ ο Βερναδάκης, που πρόλαβε να μπει στο δίκτυο των στοιχείων του ΟΑΕΔ, αποκάλυψε ότι η καταγραμμένη ανεργία στις 19 Γενάρη ανερχόταν σε 585.778 άτομα, ο πίνακας που έδωσε ο Νικολάου αναφέρει 506.914 άτομα, εξαφανίζοντας έτσι μέσα σε μια μέρα 79.000 καταγραμμένους ανέργους! Η δημιουργική λογιστική έκανε και εδώ το θαύμα της.

Πριν σχολιάσουμε τα μαγειρέμενα

στοιχεία του Γ. Νικολάου για την καταγραμμένη ανεργία είναι χρήσιμο να κάνουμε μερικές επισημάσεις, για να γίνει φανέρω το μέγεθος της κυβερνητικής απάτης όσον αφορά το ύψος της ανεργίας στην Ελλάδα.

1 Η ΕΣΥΕ (Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδας) για να βγάλει το ποσοστό της ανεργίας στην Ελλάδα χρησιμοποιεί ένα δείγμα 60.000 περίπου ανθρώπων, στους οποίους υποβάλλει ανά τριμήνο μια σειρά ερωτήσεων. Θα μπορούσαμε να πούμε πολλά τόσο για το είδος των ερωτήσεων όσο και για το ότι λείπουν μια σειρά συστατικές ερωτήσεις από τις οποίες θα έβγαιναν μια σειρά χρήσιμα συμπεράσματα. Μέχρι τα τέλη του 2001 η ΕΣΥΕ κατέγραφε μεγαλύτερο απόλυτο αριθμό και ποσοστό ανέργων από τον ΟΑΕΔ, γιατί ενώ θεωρητικά ο τελευταίος κατέγραφε την επιδοτούμενη και μη ανεργία, στην πράξη καταγραφόταν βασικά μόνο η επιδοτούμενη, επειδή η μεγαλύτερη μερίδα των μη επιδοτούμενων ανέργων δεν είχε κονένα κίνητρο να σπεύσει να καταγραφεί στον ΟΑΕΔ, περιμένοντας στην ουρά δυο ώρες κάθε μήνα.

2 Από το 1997, στο πλαίσιο της ΕΣΑ (Ευρωπαϊκή Στρατηγική Απασχόλησης), άρχισαν να εφαρμόζονται οι λεγόμενες ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, μέσω των περιβόλτων επιδοτούμενων προγραμμάτων κάθε μορφής, σε βάρος της επιδοτούμενης ανεργίας που χαρακτηρίστηκε ως παθητική πολιτική απασχόλησης. Σύμφωνα με στοιχεία της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού του 2004, μόνο 250.000 ανέργοι παίρνουν επίδομα ανεργίας, ενώ οι υπόλοιποι εξαφανίζονται από το καντράν της ανεργίας περιοδικά, μέσα από τη συμμετοχή τους στα διάφορα επιδοτούμενα προγράμματα. Από το 1997, χρονία με τη χρονιά, αυξάνονταν τα κονδύλια που πήγαιναν για τα επιδοτούμενα προγράμματα. Επόμενο ήταν να αυξάνεται και ο αριθμός των ανέργων που έσπευδαν να καταγραφούν στον ΟΑΕΔ. Την κίνηση αυτή μας επιβεβαίωσε και ο Γ. Βερναδάκης. Οταν δε τον ρωτήσαμε από πότε άρχισαν οι μη επιδοτούμενοι ανέργοι να καταγράφονται. μαζικά στον ΟΑΕΔ, μας απάντησε: από τις αρχές του 2002. Τον ρωτήσαμε ακόμη εάν έχει τα μηνιαία στοιχεία της καταγραμμένης ανεργίας από το 2002 και μας απάντησε ότι έκανε αίτηση στον Γ. Νικολάου και περιμένει! Δεν είναι τυχαίο ότι ο Νικολάου δεν τα έδωσε την περασμένη Τρίτη. Εάν τα έδινε θα διαπιστώναμε ακόμη από ποια χρονική στιγμή η καταγραμμένη ανεργία του ΟΑΕΔ είναι μεγαλύτερη απ' αυτή της ΕΣΥΕ.

3 Οι συμμετέχοντες σε προγράμματα κατάρτισης και επανακατάρτισης άνεργοι βγάνουν από την λίστα των καταγραμμένων ανέργων και ταυτόχρονα δεν συμπεριλαμβάνονται στο εργατικό δυναμικό. Μέσω της μείωσης του εργατικού δυναμικού μειώνεται και ο αριθμός των ανέργων του ΟΑΕΔ απ' αυτούς που βγά-

άνεργοι που παίρνουν μέρος σε επιδοτούμενες θέσεις εργασίας βγαίνουν σπό τη λίστα των ανέργων. Ετσι, εκατοντάδες χιλιάδες καταγραμμένοι άνεργοι, επιδοτούμενοι και μη, βγαίνουν από τη λίστα των ανέργων. Είπαμε παραπάνω ότι όσο πέρναγαν τα χρόνια από το 1997 αυξανόταν ο αριθμός των ανέργων που έπαιρναν μέρος σ' αυτά. Ομως η ΕΣΥΕ, ενώ θα μπορούσε να έχει εικόνα για το πόσοι άνεργοι πήραν μέρος σ' αυτά ανά μήνα και χρόνο και για πόσο διάστημα, δεν κάνει τίποτα. Γ' αυτό αναφέραμε ότι η ΕΣΥΕ αποφέυγε να υποβάλει συγκεκριμένες ερωτήσεις, γιατί θα μπορούσε να έχει πλήρη εικόνα. Πέραν αυτού, θα καθι-

ζει η ΕΣΥΕ. Ας σταματήσουν, λοιπόν, ο διοικητής του ΟΑΕΔ και η κυβέρνηση να επικαλούνται αυτή τη διαφορά και να ισχυρίζονται ότι μόνο η ΕΣΥΕ καταγράφει την πραγματική ανεργία.

Ας δούμε τώρα τον κάλπικο πίνακα του Γ. Νικολάου. Παρατηρούμε ότι η καταγραμμένη ανεργία το διάστημα 30 Απρίλη 2003 - 20 Γενάρη 2004 κινήθηκε μεταξύ 454.281 και 506.914 ατόμων. Πόσοι, όμως, ήταν οι άνεργοι στα μέσα του 2003 σύμφωνα με την ΕΣΥΕ; 392.200 άτομα! Όπως βλέπουμε, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΑΕΔ, οι άνεργοι ήταν περισσότεροι σε σχέση με την «αντικειμενική» έρευνα της ΕΣΥΕ από 66.000 έως 118.000 άτομα.

Ο Γ. Νικολάου, για να διασκεδάσει της εντυπώσεις από τις τεράστιες διαφορές στην καταγραφή των ανέργων μεταξύ ΟΑΕΔ και ΕΣΥΕ, προβάλλει τον ισχυρισμό ότι υπάρχουν εποχικοί εργαζόμενοι, όπως ξενοδοχούπαλληοι, οικοδόμοι κ.ά., που μπαίνουν και βγαίνουν στην παραγωγή, και γ' αυτό τα στοιχεία του ΟΑΕΔ είναι επισφαλής ως προς την καταγραφή της πραγματικής ανεργίας. Δεν κάνει όμως την παραμικρή αναφορά στις πρακτικές της ΕΣΥΕ, που συρρικνώνουν σημαντικά τον αριθμό των ανέργων. Η διακύμανση στα στοιχεία του ΟΑΕΔ δεν οφείλεται μόνο στην εποχικότητα της απασχόλησης, αλλά και από την εποχιακότητα των επιχορηγούμενων προγραμμάτων. Αντίθετα από ότι ισχύει για τα στοιχεία του ΟΑΕΔ, τα στοιχεία της ΕΣΥΕ δε μπορούν να καταγράψουν την πραγματική κίνηση της απασχόλησης και της ανεργίας.

Γεράσιμος Λιόντος

■ ΕΠΑΑ-ΑΥ

Κι άλλα 150 εκατ. ευρώ στο κεφάλαιο

Την Τετάρτη 21 Γενάρη, ο υπουργός Γεωργίας Γ. Δρυς μαζί με τον Ειδικό Γραμματέα Ξ. Λουράντο συγκάλεσαν συνέντευξη τύπου για να «ενημερώσουν» για την πορεία υλοποίησης του ΕΠΑΑ-ΑΥ (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης και Ανάπτυξης της Υπαίθρου). Περιορίστηκαν να πουν τα δικά τους, αναφέροντας τα ίδια που λένε σ' ανάλογες συνεντεύξεις και όταν άρχισε να στριμώνεται ο υπουργός, απάντησε σε μερικές όχρωμες και άσημες ερωτήσεις, θυμήθηκε τους... μη καλούς τρόπους που μπαίνουν από εμάς οι ερωτήσεις και τα μάζεψε και έφυγε άρον-άρον.

Προέκυψαν, παρά τη θελησή του, μερικά νέα στοιχεία.

Θα δοθούν κι άλλα 150 εκατ. ευρώ στο μεγάλο κεφάλαιο που ασχολείται με το εμπόριο και την επεξεργασία αγροτικών προϊόντων. Και να σκεφθείτε ότι ήδη μέχρι το Δεκέμβρη είχαν εγκρίνει σε δύο δόσεις άλλα 390 εκατ. ευρώ.

Θυμίζουμε για μια ακόμη φορά ότι, με τις προϋποθέσεις που μπαίνουν, δικαιούχοι του ΕΠΑΑ-ΑΥ, εκτός από το μεγάλο κεφάλαιο, είναι και οι πλούσιοι αγρότες. Με

■ Φλωρίδης

Εξετάσεις στην Ουάσιγκτον

Μπορεί ο φιλοτασοκικός τύπος να πρωταγωνίστησε τους τελευταίους μήνες στα δημοσιεύματα περί άσκησης πιέσεων από τους Αμερικάνους προς την ελληνική κυβέρνηση, με στόχο να τους εκχωρήσει την ασφάλεια των ολυμπιακών αγώνων, όμως ο Φλωριδής έχει άλλη γνώμη. Με μια δήλωσή του στην Ουάσιγκτον τους άδειασε τελείως.

Οι Αμερικανοί -είπε- δεν μας ασκούν πιέσεις, αλλά θέλουν να βοηθήσουν στην καλύτερη δυνατή προετοιμασία των συνθηκών ασφάλειας των Ολυμπιακών. Σημείωσε μάλιστα με καμάρι ότι έχει μειωθεί η ανησυχία τους και είναι ευχαριστημένοι από το επίπεδο συνεργασίας τους!

Οι δηλώσεις αυτές του Φλωρίδη έχουν διπλή ανάγνωση:

Από τη μια μας παρουσιά-
ζουν έναν υπουργό που πήγε
στην Ουάσιγκτον γλύφοντας
και αποφασισμένος να κάνει
τεμενάδες μπροστά στα στε-
λέχη της αμερικανικής διοίκη-
σης. Τον πέρασαν όλοι με τη
σειρά για να τον «μετρήσουν»,

ντές του FBI και της CIA, ο υπουργός Εσωτερικών, οι αρμόδιοι γι την «αντιτρομοκρατία» του υπουργείου Εξωτερικών και στο φινάλε η πανίσχυρη Κοντολίζα Ράις. Δεν έφερουμε πάσο επαρκή τον βρήκαν, συγκρίνοντάς τον με τον προκάτοχό του και «δικό τους παιδί» Χουσσογιόδην. Ξέρουμε,

λυθεί με την ανάθεσή τους εν λευκώ στους Αμερικάνους. Αυτοί θα ορίσουν όλες τις στρατηγικές κατευθύνσεις και κυρίως τη διάταξη των δυνάμεων που θα πάρουν μέρος. Οι ελληνικές αρχές τυπικά θα εκδίδουν τις εντολές που θα τους υπαγορεύουν οι Αμερικανοί.

πανίσιον ήρθε στην Ελλάδα. Σερβόμε, όμως, πως ο Φλωρίδης δε βρέθηκε τυχαία σ' αυτό το πόστο. Είχε εδώ και καιρό προσεταιριστεί τον Γιωργάκη Παπανδρέου και το αμερικάνικο «λόμπι» στην Αθήνα και επομένως και στην Ουάσιγκτον πρέπει να πήγε συστημένος.

Από την άλλη, καταδεικνύουν ότι το ζήτημα της ασφά-

λειας των Ολυμπιακών έχει αποκαλύπτονται σε συνέ-

ντεύξεις τύπου. Πρώτα γίνονται και μετά μαθεύονται.

Η αλήθεια είναι πως η κυβέρνηση έχει μαζέψει κάπτως τις ανακοινώσεις Νασιάκου και Φλωρίδη περί επικείμενων νέων συλλήψεων. Φαίνεται πως αποφάσισαν να μη πάνε στις ειλογές με αξιόποιότητη αυτού του θέματος. Δεν αποκλείεται, όμως, να «χτυπήσουν», αν τους πιέσουν οι Αμερικάνοι ή αν κρίνουν ότι «επικοινωνιακά» αυτό μπορεί να τους βοηθήσει. Προς το παρόν διοχετεύουν στα παπαγαλάκια τους στον τύπο, ότι έχουν βρει κάποια «օρφανά» αποτυπώματα στις γάρφες της 17Ν και τα «ψάχνουν». Είναι γνωστό ακόμη ότι στην Αντιτρομοκρατική έχουν από καιρό φτιάξει λίστες στις οποίες έχουν κατατάξει «φελη» της 17Ν, του ΕΛΑ, της 1ης Μάη και των Επαναστατικών Πυρήνων, βάσει της θεωρίας των

«συγκοινωνούντων δοχείων».

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι αν θα «χτυπήσουν» ή όχι την προεκλογική περίοδο, αλλά να υπάρχει ετοιμότητα για άμεση αντιδραση μόλις πυροδοτηθεί ένας νέος γύρος τρομολαγνείας και κρατικής τρομοκρατίας.

■ Ενόψει Ολυμπιακών Αγώνων

Καθολικό «γυψάρισμα» με στόχο τη σιωπή του τρόμου

ώστε να επιλέγεται η Αθήνα του ερχόμενου Αυγούστου ως το θέατρο εφαρμογής των έκτακτων «αντιτρομοκρατικών» μέτρων. Μπορούμε, λοιπόν, να πούμε με βεβαιότητα ότι αυτή η επιλογή έγινε γιατί η διεξαγωγή των Ολυμπιακών στην Αθήνα μπορεί να λειτουργήσει σαν πρόσχημα για την εφαρμογή νέων τρομοκρατικών μέτρων. Μέτρων που θα αφορούν όχι μόνο την παρακολούθηση των «υπόπτων», αλλά την επιβολή ενός καθεστώτος γενικευμένου τρόμου.

Στη διάρκεια των Ολυμπιακών δεν απαγορεύονται μόνο τα... σπασίματα, αλλά και η απλή έκφραση διαμαρτυρίας. Απαγορεύεται και η διαδήλωση, η αφισοκόλληση, η διαμαρτυρία, μέσα και έξω από τους αθλητικούς χώρους. Η καθημερινή ζωή των πολιτών θα αιστυνομεύεται με κάμερες, με περιπολίες ένοπλων αστυνομικών, με εξευτελιστικούς ελέγχους. Οπως σωστά έχει επισημανθεί, τα μέτρα αυτά δεν θα αποτελέσουν μια θλιβερή παρένθεση τον Αύγουστο των Ολυμπιακών. Ήρθαν για να μείνουν. Κυβερνητικά στελέχη καμαρώνουν δημόσια για το σύστημα παρακολούθησεων μέσω καμερών, το οποίο λένε ότι θα διατηρηθεί και μετά τους Ολυμπιακούς.

Οι «ζωηρές» πολιτικές ομάδες ασφαλώς και ενοχλούν τα αστικά καθεστώτα. Στο στόχαστρό τους, όμως, δεν βρίσκονται μόνο αυτές. Αν θέλετε, αυτές χρησιμοποιούνται ως αντικείμενα καταστολής για να επιβληθεί η σιωπή του τρόμου σε ολόκληρη την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία. Γιατί το μεγάλο πρόβλημα που έχουν τα αστικά καθεστώτα είναι η πλήρης διάστασή τους με τους πολίτες τους κι αυτό ανεξάρτητα

κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων.

Ο διοικητής της δικής μας Αντιτρομοκρατικής ταξίαρχος Σύρου δήλωσε στην ιταλική «Ρεπούμπλικο»: «Έχουμε απόλυτη ανάγκη ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των υπηρεσιών μας, να παρακολουθούμε και να ελέγχουμε τις κινήσεις αυτών των ατόμων, γιατί οι Ολυμπιακοί που θα γίνουν στην Αθήνα μπορούν να αποτελέσουν στόχο των αναρχικών».

Ενας αντικειμενικός παρατηρητής θα μπορούσε να παρατηρήσει ότι οι συγκρούσεις που έγιναν τον περασμένο Ιούνιο στη Θεσσαλονίκη δεν ήταν ούτε μεγαλύτερης έντασης και έκτασης ούτε μεγαλύτερης διάρκειας από αυτές που έχουν γίνει κατά το πρόσφατο παρελθόν σε μια σειρά άλλες ευρωπαϊκές πόλεις. Δεν έγινε δηλαδή κάτι το εξαιρετικό στη Θεσσαλονίκη,

■ Τσαλαπατούν το Σύντογμα - παρακάμπτουν τη Βουλή

Ερχονται οι Πάγιοι

Από την Ουάσιγκτον, όπου ταξιδεψε για να δώσει εξετάσεις στους αμερικανούς επικυρίαρχους, ανακοίνωσε ο Γ. Φλωριδης πως δεν υπάρχει κανένα συνταγματικό πρόβλημα και γι' αυτό θα πραγματοποιηθούν κανονικά οι καθ' ύλην αρμόδιοι υπουργός Αμυνας ή έστω ο Εξωτερικών, όμως αυτά είναι λεπτομέρειες. Στο Φλωρίδη ανατέθηκε το καθήκον να πάρει την πολιτική έγκριση των Αμερικανών για τη... βάφτιση, αυτός έκανε και την αναγγελία.

καθ' ύλην αρμόδιος υπουργός Αμυνας ή έστω ο Εξωτερικών, όμως αυτά είναι λεπτομέρειες. Στο Φλωρίδη ανατέθηκε το καθήκον να πάρει την πολιτική έγκριση των Αμερικάνων για τη... βάφτιση, αυτός έκανε και την ανογγελία.

Το ελληνικό Σύνταγμα, στο άρθρο 27 παράγραφος 2, αναφέρει: «Χωρίς νόμο που ψηφίζεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, δεν είναι δεκτή στην Ελληνική Επικράτεια ξένη στρατιωτική δύναμη σύ- τε μπορεί να διαμένει σ' αυτή ή να περάσει μέσα από αυτή». Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ θα αντιδρούσαν (για τους νεοδημοκράτες νταήδες, τύπου Εβερτ, που ανακάλυψαν όψιμα τον αντιαμερικανισμό, δεν είμαστε βέβαιοι). Προτίμησαν, λοιπόν, να πετάξουν στα σκουπίδια τη σχετική συνταγματική διάταξη, να παρακάμψουν τη Βουλή και με

Η διάταξη είναι σαφής. Για να σταθμεύσουν αμερικάνικα στρατεύματα, να πραγματοποιήσουν ασκήσεις και να αναλάβουν ρόλο τον Αύγουστο, θα πρέπει να ψηφιστεί νόμος και μάλιστα με την από-

το γνωστό τρικ των καλογέρων του μεσαίων, που βάφτιζαν το κρέας ψάρι και το... χλαμπούνιαζαν αναμαρτήτως, βάφτισαν τα αμερικάνικα στρατεύματα ΝΑΤΟϊκά και καθάρισαν.

λυτη πλειοψηφία των βουλευτών (τουλάχιστον 151 ψήφοι). Και βέβαια, αυτό δε θα
Για άλλη μια φορά αποδείχτηκε ότι η αστική πολιτική είναι μια κατ' εξοχήν πρακτική

υπόθεση, χωρίς αρχές και δε-
σμεύσεις. Το Σύνταγμα είναι
μεν ο κορυφαίος νόμος της
χώρας, που αποκρυπταλλώ-
νει τους κοινωνικούς συσχετι-
σμούς, όμως είναι υποχρεω-
μένο κι αυτό να σέβεται μια
παράδοση και να την αποτυ-
πώνει στις διατάξεις του.
Οταν έρχεται η στιγμή αυτή
η παράδοση να παραβιαστεί
υπάρχουν οι εξαρέσεις και η
δικαιοδοσία της Βουλής. Οταν,
όμως, αυτό δεν συμφέρει πο-
λιτικά, όπως εν προκειμένω,
κυριαρχεί και εφαρμόζεται η
γυναική πολιτική βούληση.

Βέβαια, από εδώ και πέρα κάθε ΝΑΤΟϊκή δύναμη μπορεί να επικαλεστεί το προηγουμένο που έχει δημιουργηθεί και να ζητήσει να κάνει στρατιωτικές ασκήσεις και επιχειρήσεις στην Ελλάδα. Όμως αυτό είναι αποφασισμένοι να το αντιμετωπίσουν με διμερή παζαρέματα. Το χειτήρι των Αμερικάνων έγινε.

ΚΟΝΤΡΑ

■ Για το κίνημα ενάντια στην τρομούστερία

Ένας πρώτος απολογισμός

Μετά την ανακοίνωση της απόφασης για τους κατηγορούμενους της ΕΟ 17N μια περίοδος έντονης πολιτικής δράσης βρίσκεται στο σημείο που επιβάλλεται κάποιος απολογισμός.

Η 29η Ιουνίου στερώντας την ΕΟ 17N από την συνωμοτική επαναστατική δραστηριότητά της αποκάλυψε παράλληλα τον πολιτικό της λόγο. Έναν πολιτικό λόγο στον οποίο αντιπαρατέθηκε η εξουσία με χυδαιότητα. Ανίκανη να πείσει για την δική της πολιτική ανωτερότητα με πολιτικά επιχειρήματα, επιδόθηκε σε πλύση εγκέφαλου από τα ελεγχόμενα ΜΜΕ μέχρι την έναρξη της δίκης και με την απομάκρυνση των ΜΜΕ όταν ξεκίνησε η ακροαματική διαδικασία στην αίθουσα του δικαστηρίου, δείχνοντας την πολιτική της ανασφάλεια απέναντι στην επιχειρηματολογία των κατηγορούμενών και την κοινωνική της απομόνωση όταν αποφάσιζε την στημένη σύνθεση του Εκτακτου Στρατοδικείου.

Στη χυδαιότητα της επίθεσης αυτής επιβεβαίωθηκε πως ο χαρακτηρισμός της τάξης που διευθύνει την κοινωνία σαν "λούμπεν"¹ δεν έχει να κάνει μόνο με την συμπεριφορά της απέναντι στο δημόσιο ταμείο, μα και με την ίδια την ποιότητα του πολιτικού της λόγου απέναντι στους αντιπάλους της, φτάνοντας να μιλάνε για ληστές εκβιαστές του κοινού πολιτικού δικαίου. Θέλοντας να αποδώσουν στους αγωνιστές για αλλη μια φορά τα δικά τους κοινωνικά χαρακτηριστικά, τα χαρακτηριστικά του άρπαγα του κοινωνικού πλούτου.

Όλη η προηγούμενη διαδικασία στην αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού μπορεί να φωτιστεί μόνο από την απόφαση. Μια απόφαση ιδιαίτερα σκληρή, ταξική και άδικη δικονομικά, δεν θα ήταν δυνατό παρά μια ανάλογη διαδικασία να τη διασφαλίζει και όπου η "ισορροπία"² της αποκαλύπτει το πολιτικό της περιεχόμενο. Μια απόφαση που την υποδέχτηκε η εξουσία χειροκροτώντας τον εαυτό της, αυτοεγκωμιαζόμενη γιατί αθώωσε 4 όμηρους του κράτους, δίνοντας άλλοθι για τις σκληρές ποινές που μέσα από μια αυθαίρετη διαδικασία καταδίκασε τους υπόλοιπους.

Μέσα σε μια ένοχη σιωπή από την εξουσία και τις καθεστωτικές δυνάμεις, η αστική δικαιοσύνη, αφού κατάστρεψε το λαμπτερό της περιτύλιγμα στην διαδικασία της δίκης, βρήκε το αληθινό ταξικό της περιεχόμενο με την απόφαση. Κατακτήσεις όχι μόνο του λαϊκού κινήματος μα και του ανθρώπινου πολιτισμού, που εκφράζονταν σε κατακτήσεις του νομικού πολιτισμού γενικά τετάχτηκαν στα σκουπίδια για να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες της εξουσίας.

Η δίκη κατάργησε το τεκμήριο της αθωότητας και τη βασική αρχή "ένοχος ένοχο ου ποιεί", αλλά θα αφήσει πίσω της το "κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει" - θυμηθείτε την σύμπνοια των καθεστωτικών δυνάμεων απέναντι στην "καταραμένη επα-

ναστατική βία", όπως έλεγε ο εισιστηγέλεας Λάμπτρου.

Οι δικηγόροι εξάντλησαν την νομική επιχειρηματολογία τους για να καταδειχθεί πως η νομική επιστήμη έχει περιορισμένο ρόλο σε μια τέτοια δίκη όσον αφορά την ίδια την απόφαση. Σε κατηγορούμενους που η υπεράσπισή τους ήταν ιδιαίτερα αποκαλυπτική για την σκευωρία ενάντια στους πελάτες τους το Εκτακτο Στρατοδικείο ήταν πραγματικά σκληρό, για να δηλώσει στους αγωνιστές νομικούς, που με αυταπάρνηση και χωρίς κανένα επαγγελματικό όφελος δώσανε μια άνιση μάχη, ότι το δίκιο είναι στη μεριά της τάξης που κατέχει την εξουσία που με αναίδεια και αλαζονεία εκφράστηκε με το περιβόητο "και για όσα έχασαν ένοχοι".

Το κράτος από την πρώτη στιγμή πρόβαλε την όλη υπόθεση απαξιωτικά για τους αγωνιστές και την ΕΟ 17N εμφανίζοντάς την σχέδον σαν υπόθεση συναλλαγής ανάμεσα στους κατηγορούμενους και την εξουσία με "ποταμούς" προσανατολικών και ανακριτικών καταθέσεων. Θέλοντας να καταγράψει μια νίκη πάνω στο θηρικό του κινήματος μεγέθυνε ότι τη βόλευε κατασκευάζοντας γεγονότα μέσα από τα ελεγχόμενα ΜΜΕ.

Η πορεία της δίκης όμως έδειξε πως οι συλληφθέντες, αν και δεν αποτελούν μια ομάδα -σε καμιά περίπτωση δεν ήταν όλοι μέλη της ΕΟ 17N- κράτησαν αξιοπρεπή και περήφανη στάση στρατησάροντας τα κατασκευάσματα της εξουσίας. Καμιά συναλλαγή δεν έγινε από την συντριπτική πλειοψηφία των κατηγορούμενών. Εκτός από την ελάχιστους, η στάση των κατηγορούμενών στο δικαστήριο ήταν στάση αξιοπρέπεις.

Θα είναι παράδειγμα για τους αγωνιστές όχι μόνο ο Δημήτρης Κουφοντίνας -που δεν παραδόθηκε αλλά παρέδωσε στον μόνο αρμόδιο, το λαό, την ιστορία της ΕΟ 17N για να κριθεί-, μα και η περήφανη στάση του Χριστόδουλου Ξηρού που απαξίωσε το Εκτακτο Στρατοδικείο, ο αγωνιστής Βασίλης Τζωρτζάτος, ο αξιοπρεπής Παύλος Σερίφης, ο Θεολόγος Ψαραδέλλης, ο γλυκύτατος Σάββας Ξηρός, ίσως ο αιθωρότερος όλων κλπ.

Εκεί όμως που η εξουσία ξεπέρασε τον εαυτό της σε ατιμωτικά τεχνάσματα και σκευωρίες είναι στον αγωνιστή Αλέξανδρο Γιωτόπουλο. Ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος επιλέχθηκε όχι μόνο γιατί όποιος δεν έχει τις αξίες της αστικής κοινωνίας να εξαργυρώνει τους κοινωνικούς του αγώνες είναι ύποπτος, κάτι που το πλήρωσαν και άλλοι κατηγορούμενοι, μα και γιατί ο ρόλος του αρχηγού και του θητικού αυτούργου ήταν απαραίτητος για να καλύψει τις προφανείς κοινωνικές πολιτικές και ιστορικές αιτίες που βρίσκονταν πίσω από τον ογώνα της ΕΟ 17N.

Προσπάθησαν να απαξιώσουν ένα υπόδειγμα αγωνιστικής στάσης

που προτίμησε να τιμωρηθεί με δεκάδες ισόβια παρά να συναλλαγεί μαζί τους, προσπαθώντας να κάνουν το άσπρο μαύρο και ξαναγράφοντας την ιστορία με επιχειρήματα του τύπου: "Οι κομμουνιστές όταν τους έπιαναν πάριναν την πολιτική ευθύνη", "Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες μπλα μπλα...." κλπ

Αλίμονο αν συνέβαινε κάτι τέτοιο. Το κράτος δεν θα χρειαζόταν κανένας είδους μηχανισμούς βίας για να αποκαλύψει τους εχθρούς του. Θα συνελάμβανε εκατό κάθε μέρα και οι "αξιοπρέπεις" αγωνιστές θα σήκωναν το χεράκι τους για να πουν "εγώ ήμουν κύριο".

Η καθεστωτική αριστερά έκρινε υποκριτικά την ΕΟ 17N χρησιμοποιώντας σαν κριτήριο την αστική Δημοκρατία που την έβλεπε να δεινοπαθεί από τη δράση της και ουσιαστικά τάχθηκε στη μεριά των διωκτών.

Η εξάρθρωση της ΕΟ 17N και ο τρόπος που αυτή παρουσιάστηκε από τα προπαγανδιστικά μέσα του αντιπάλου έδρασε καταλυτικά και σε ένα μεγάλο μέρος του ριζοσπαστικού ρεύματος Η εξωκοινοβουλευτική αριστερά -όχι ευτυχώς στο σύνολό της- αιφνιδιασμένη έπινησε από την μακαριότητά της για να απωθήσει τον εφιάλτη που τόσα χρόνια έρκινε αποφεύγοντας την πολιτική τοποθέτηση σχετικά με την ΕΟ 17N, προσπαθώντας αμήχανα να ψελλίσει τα περί πρακτόρων ή με θεωρίες περί απόσυρσης, από τη μία μπλόκαρε την έκφραση αλληλεγγύης και από την άλλη έκανε τα στραβά μάτια στην πραγματική επελαστική πρακτόρων των πρακτόρων της CIA και της Scotland Yard. Σκέπτασε την πολιτική γύμνια της χρησιμοποιώντας για φύλλο συκής τα επιχειρήματα του Κακαούνακη περί "χαριεδών" ενάντια σε αγωνιστές που βγήκαν από τα σταθμούς σε ανθρώπους που τους έφερε στο εδώλιο είτε η αγωνιστική τους δράση στην περίοδο της δικτατορίας, είτε ήταν απλά αριστεροί πολίτες που ποινικοποιούνται οι προσωπικές τους σχέσεις και που πληρώνουν την καχυποψία και την ανασφάλεια της εξουσίας.

Η δίκη του ΕΛΑ -μιας ιστορικής οργάνωσης της αριστεράς που η δράση της έχει από το 1995- έχει σαν στόχο την ολοκλήρωση των πολιτικών στόχων που ξεκίνησαν με την δίκη της ΕΟ 17N, δηλαδή την πολιτική θωράκιση της αστικής εξουσίας και την οικοδόμηση της κοινωνίας του Μακαρθισμού.

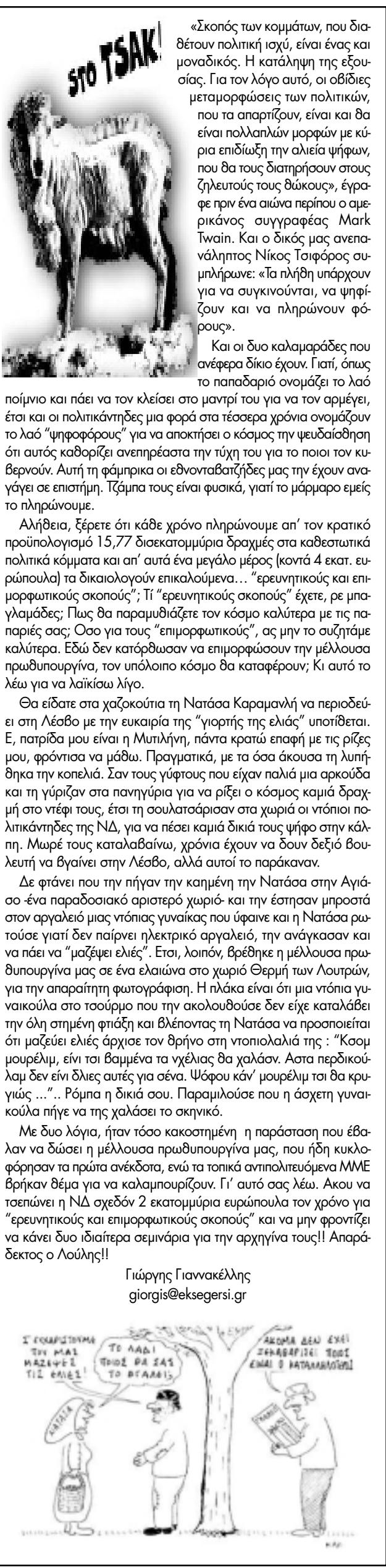
Το κίνημα θα πρέπει να είναι σταθερά αλληλέγγυο στους διωκόμενους, είτε είναι θύματα σκευωρίας είτε ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη, όπως ο Χρήστος Τσιγαρίδης, απαγιώντας την παύση κάθε δίωξης εναντίον τους και την άμεση απελευθέρωση των προφυλακισμένων.

Η συνέχιση της ομηρίας ενάντια στους συντρόφους μας Γιάννη Σερίφη και Νώτα Σκυφτούλη δείχνει πως οι πολιτικές προθέσεις της καταστολής πάντες μακριά σας, γιατί πιστεύω πως από τον τοίχο του κελιού κάποια μέρα θα σβηστεί. Δεν πρόκειται όμως να σβηστεί από την ψυχή του λαού που σ' αυτό το σύνθημα θα βλέπει πάντοτε ένα σύμβολο του ασυμβίβαστου αγώνα για το δίκιο, για έναν καλύτερο κόσμο...

Κώστας Αθραμβίδης

1. Μια συμπεριφορά που για άλλη μια φορά εφαρμόστηκε ύπουλα με τις συλλήψεις των διαδηλωτών στη Θεσσαλονίκη, όπου παράλληλα με την αστυνομική σκευωρία στην πόλη της ΕΟ 17N, δηλαδή την πολιτική θωράκιση της αστικής εξουσίας και την οικοδόμηση του ΜΜΕ που μιλούσαν για καταστροφές λεηλασίες και για ένα ιστορικό κειμήλιο που κλάπηκε από το Πανεπιστήμιο.

2. «Οι δικαστές, αντιμέτ

«Σκοπός των κομμάτων, που διατίθενται στην πολιτική ισχύ, είναι ένας και μοναδικός. Η κατάληψη της εξουσίας. Για τον λόγο αυτό, οι οιδιότεροι μεταμορφώσεις των πολιτικών, που τα απορτίζουν, είναι και δια είναι πολλαπλών μορφών με κύρια επιδίωξη την αλιεία ψήφων, που δια τους διατηρήσουν στους ζηλευτούς τους δώρους», έγραψε πριν ένα αιώνα περίπου ο αμερικανός συγγραφέας Mark Twain. Και ο δικός μας ανεπανάληπτος Νίκος Τσιφόρος συμπλήρων: «Τα πλήθη υπάρχουν για να συγκινούνται, να ψηφίζουν και να πληρώνουν φόρους».

Και οι δυο καλαμάριδες που ανέφερα δίκιο έχουν. Γιατί, όπως το παπαδαρίο ονομάζει το λαό ποίμνιο και πάει να τον κλείσει στο μαντρί του για να τον αρμέγει, έτσι και οι πολιτικάντες μια φορά στα τέσσερα χρόνια ονομάζουν το λαό «ψηφοφόρους» για να αποκτήσει ο κόσμος την ψευδαίσθηση ότι αυτός καδορίζει ανεπιρέαστα την τύχη του για το ποιοι τον κυβερνούν. Αυτή τη φάμρικα οι εδονοταβατζήδες μας την έχουν αναγάγει σε επιστήμη. Τζάμπα τους είναι φυσικά, γιατί το μάρμαρο εμείς το πληρώνουμε.

Αλήθεια, ξέρετε ότι κάθε χρόνο πληρώνουμε απ' τον κρατικό προϋπολογισμό 15,77 δισεκατομμύρια δραχμές στα καθεστωτικά πολιτικά κόμματα και απ' αυτά ένα μεγάλο μέρος (κοντά 4 εκατ. ευρώπουλα) τα δικαιολογούν επικαλούμενα... «ερευνητικούς και επιμορφωτικούς σκοπούς»; Τί «ερευνητικούς σκοπούς» έχετε, ρε μπαγλαμάδες; Πως μα παραμυθάζετε τον κόσμο καλύτερα με τις παπαρίές σας; Όσο για τους «επιμορφωτικούς», ας μην το συζητάμε καλύτερα. Εδώ δεν κατόρθωαν να επιμορφώσουν την μέλλουσα πρωδιπούργινα, τον υπόλοιπο κόσμο μας καταφέρουν; Κι αυτό το λέω για να λαϊκίσω λίγο.

Θα είδατε στα χαζοκούτια τη Νατάσα Καραμανλή να περιοδεύει στη Λέσβο με την ευκαιρία της «γιορτής της ελιάς» υποτίθεται. Ε, πατρίδα μου είναι η Μυτιλήνη, πάντα κρατώ επαφή με τις ρίζες μου, φρόντισα να μάρω. Πραγματικά με τα όσα άκουσα τη λυπήδηκα την κοπελιά. Σαν τους γύρτους που είχαν παλιά μια αρκούδα και τη γύριζαν στα πανηγύρια για να ρίξει ο κόσμος καμιά δραχμή στο νέφρι τους, έτσι τη σουλατσάρισαν στα χωριά οι ντόπιοι πολιτικάντες της ΝΔ, για να πέσει καμιά δικιά τους ψήφο στην κάλπη. Μωρές τους καταλαβαίνω, χρόνια έχουν να δουν δεξιό βουλευτή να βγαίνει στην Λέσβο, αλλά αυτοί το παράκαναν.

Δε φτάνει που την πήγαν την καμένη την Νατάσα στην Αγιάσο -ένα παραδοσιακό φριστερό χωριό- και την έστησαν μπροστά στον αργαλειό μιας ντόπιας γυναίκας που ύφαινε και η Νατάσα ρωτούσε γιατί δεν πάρει ηλεκτρικό αργαλειό, την ανάγκασαν και να πάει να «μαζέψει ελιές». Ετοι, λοιπόν, βρέθηκε η μέλλουσα πρωδιπούργινα μας σε ένα ελαιώνα στο χωριό Θερμή των Λουτρών, για την απαραίτητη φωτογράφιση. Η πλάκα είναι ότι μια ντόπια γυναικούλα στο τσούρμο που την ακολουθούσε δεν είχε καταλάβει την όλη στημένη φτιάχνη και βλέποντας τη Νατάσα να προσποείται ότι μαζεύει ελιές άρχισε τον δρόμο στη ντούπολαί της: «Καού μουρέλιμ, είνι το βαμμένα τα χνέλιας δα χαλάσων. Αστα περδικούλαμ δεν είνι δλιες αυτές για σένα. Ζόφου κάνω μουρέλιμ τοι δα κρυγιώς ...». Ρόμπα η δικιά σου. Παραμιλούσε που η άσχετη γυναικούλα πήγε να της χαλάσει το σκηνικό.

Με δυο λόγια, ήταν τόσο κακοστημένη η παράσταση που έβαλαν να δώσει η μέλλουσα πρωδιπούργινα μας, που ήδη κυκλοφόρησαν τα πρώτα ανέκδοτα, ενώ τα τοπικά αντιπολιτεύομένα ΜΜΕ βρήκαν δέρμα για να καλαμπούριζουν. Γι' αυτό σας λέω. Ακου να τοεπώνει η ΝΔ σχεδόν 2 εκατομμύρια ευρώπουλα τον χρόνο για «ερευνητικούς και επιμορφωτικούς σκοπούς» και να μην φροντίζει να κάνει δυο διαίτερα σεμινάρια για την αρχηγίνα τους!! Απαράδεκτος ο Λουλής!!

Γιώργης Γιαννακέλλης
giorgis@eksegersi.gr

Μετά τους Ολυμπιακούς στρατός στο Ιράκ;

Tο πάντα καλά ενημερωμένο «Παρόν» του Μ. Κουρή επιμένει: «Μετά την Ολυμπιαδα θα στείλουμε στρατό στο Ιράκ!». Το ρεπορτάζ δείχνει να στηρίζεται σε σύγχρονες πηγές και υποστηρίζει ότι στο ελληνικό Πενταράγωνο «έχουν αρχίσει να σχεδιάζουν την αποστολή των ελληνικών τμήμάτων στο φλεγόμενο Ιράκ».

«Το χειρότερο είναι -συνεχίζει το δημοσίευμα- ότι οι Αμερικανοί δεν ικανοποιούνται πλέον με την αποστολή ενός τμήματος υγειονομικού, όπως αρχικά είχαν σχεδιάσει οι επιτελείς του Πενταράγωνου. Κι αυτό γιατί με τις τρομακτικές απώλειες που έχουν σε καθημερινή βάση στο Ιράκ έχουν ανάγκη από απολύτως μάχιμες μονάδες. Μ' αυτό το σκεπτικό η ηγεσία του Πενταράγωνου προσανατολίζεται να διαθέσει γι' αυτή την αποστολή το τμήμα που θέτει στη διάθεση της δύναμης ταχείας επέμβασης του ΝΑΤΟ και το οποίο αλλάζει κάθε εξάμηνο... Αν υπολογίσουμε ότι οι Αμερικανοί θα επανέλθουν με το αίτημα για αποστολή δυνάμεων στο Ιράκ το φθινόπωρο, τότε ο κλήρος για την αποστολή στο Ιράκ θα πέσει στην αερομεταφέρομενη πυροβολαρχία, την οποία έχουμε προγραμματίσει να διαθέσουμε στο ΝΑΤΟ το δεύτερο εξάμηνο του χρόνου».

Οπως βλέπετε, το ρε-

πορτάζ θεωρεί δεδομένο ότι σε πολιτικό επίπεδο η καταφατική απάντηση στης Δεξιάς να κατηγορούν τον Γιωργάκη ως άνθρωπο των Αμερικάνων, για το προκείμενο όμως δε λένε κουβέντα. Γιατί ακόμα και ο Εβερτ ζέρει πολύ καλά πως με τις απαιτήσεις των Αμερικάνων δε μπορεί να παίζεις. Η ΝΔ ανησυχεί μόνο για το πως θα υποδεχτεί ο ελληνικός λαός την αποστολή του εκστρατευτικού σώματος που θα γίνει όταν η ίδια θα είναι κυβέρνηση. Παρηγοριέται μόνο πως θα μπορεί να ρίξει την πολιτική ευθύνη στο ΠΑΣΟΚ.

■ Μείωση εξοπλισμών

Προεκλογικά πυροτεχνήματα

Στη Θράκη περιόδευε ο Γιωργάκης, δε μπορούσε να μη πετάξει και ένα προεκλογικό πυροτεχνήμα που να έχει σχέση με τα ελληνοτουρκικά. Πρότεινε, λοιπόν, στην Τουρκία την αμοιβαία μείωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων. Σαν έτοιμος από καιρό ο Γκιουλ άρπαξε την πρόταση στον αέρα και την έκανε «δική του».

Η σκυτάλη πέρασε στη συνέχεια στα παπαγολάκια της προεκλογικής εκστρατείας του ΠΑΣΟΚ, που ανέ-

λαβίαν να πείσουν τον ελληνικό λαό για το ότι θα προκύψει πακτωλός κονδυλίων που θα διατεθούν για κοινωνικούς σκοπούς.

Φυσικά, στην πράξη δεν πρόκειται να γίνει τίποτα. Οχι μόνο γιατί τίποτα δεν έχει προχωρήσει στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, αλλά και γιατί οι υπέρογκοι εξοπλισμοί επιβάλλονται και από το ΝΑΤΟ. Κάπου πρέπει να πουλήσουν την πραμάτια τους τα μονοπάλια παραγωγής όπλων. Κι εδώ έχουν καλές αγορές.

■ «Ελ. Βενιζέλος»

Γέμισε λύματα τον κάμπτο

Το «πιο σύγχρονο αεροδρόμιο της Ευρώπης» είναι ένα τεράστιο εργοστάσιο παραγωγής βιοθρολυμάτων τα οποία πλημμυρίζουν τον κάμπτο των Μεσογείων και καταστρέφουν τη γη. Αυτό κατήγορε η δημοτική αρχή των Σπάτων και μάρτυρας αφευδής είναι οι φωτογραφίες που έχουν τραβηγχτεί με τα λιμνάζοντα βιοθρολύματα.

Για τη γερμανική διοίκηση του αεροδρομίου, όμως, δεν τρέχει τίποτα. Αφού άφησαν να περάσει μια εβδομάδα από τις καταγγελίες απάντησαν ότι

σματα ή αποφάσισαν ξαφνικά να συκοφαντήσουν το αεροδρόμιο και τη γερμανική του διοίκηση! Και ποια είναι η απόδειξη που επικαλούνται οι Γερμανοί; Οτι τον περασμένο Ιούλη πραγματοποιήθηκε αυτοψία από το τμήμα αερογειονομίου της Περιφέρειας Αττικής και τα βρήκε όλα εντάξει. Τον Ιούλη, όμως, ρε εξυπνάκδες, δεν είχαμε τις βροχοπτώσεις που έχουμε τώρα, για να υπάρχει πρόβλημα. Γιατί, αφού λέτε πως είστε εντάξει, δεν φωνάζετε μόνοι σας τους ελεγκτές τώρα;

■ Τσαλιμάκια μιας πτουλημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ Δευτέρα πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της ΓΣΕΕ η πρώτη διαπραγματευτική συνάντηση μεταξύ της ΓΣΕΕ και των εργοδοτικών οργανώσεων. Οπως συνηθίζεται, ήταν μια συνάντηση εθιμοτυπική στην οποία τα μέρη δεν μπήκαν σε συζήτηση επί των θέσεών τους. Ήπιαν το καφεδάκι τους, είπαν μερικές κουβέντες επί των θέσεών τους και ξαναέδωσαν ραντεβού για τις 29 Γενάρη, στα γραφεία του ΣΕΒ.

Μετά το τέλος της συνάντησης, ο Πολυζωγόπουλος έκανε δηλώσεις. Το ύψος των αυξήσεων -είπε- δεν μπορεί να υπολεί

ΚΟΝΤΡΑ

Μάζευε κι ας είν' και ρόγες

Τη λαϊκή παροιμία του τίτλου φαίνεται Τ πως ακολουθεί το ΠΑΣΟΚ κατά πόδας προκειμένου να εξασφαλίσει ακόμα και μερικές εκατοντάδες ψηφοφόρους. Τόσο σίγουρο είναι για τη νίκη του στις ερχόμενες εκλογές!

Ετσι εσπευσμένα κατέθεσε στη βουλή και το νομοσχέδιο για την κατάργηση του Διεπιστημονικού Κέντρου Αναγνώρισης Τίτλων Σπουδών Άλλοδαπτής (ΔΙΚΑΤΣΑ), ελπίζοντας στην ψήφο κάποιων εκατοντάδων νέων, παρότι θεωρείται απίθανο να ψηφιστεί τούτο πριν από τις εκλογές του Μαρτίου.

Επειτα, λοιπόν, από 34 χρόνια λειτουργίας και αφού πρώτα απογυμνώθηκε από την αρμοδιότητά του, της αναγνώρισης της επαγγελματικής ισοτιμίας τίτλων, το ΔΙΚΑΤΣΑ αντικαθίσταται από ένα νέο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία "Διαπανεπιστημιακός Οργανισμός Ακαδημαϊκών Αναγνωρίσεων" (ΔΙΟΡΑΑ), που εποπτεύεται από το υπουργείο Παιδείας.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του τύπου, στο νέο νομοσχέδιο προβλέπεται η απλοποίηση της ισχύουντας μέχρι τούδε διαδικασίας, καθώς όμοιοι τίτλοι σπουδών δεν θα αξιολογούνται ως μεμονωμένες περιπτώσεις από τη στιγμή που προέρχονται από πανεπιστημιακά ιδρύματα αλλοδαπτής που έχουν ήδη αναγνωριστεί από το ΔΙΟΡΑΑ. Θα υπάρχει δηλαδή αυτόματη αναγνώριση των ισοτιμιών πτυχίων από τα περισσότερα πανεπιστήμια των χωρών της ΕΕ αλλά και από τα μεγάλα πανεπιστήμια των ΗΠΑ, του Καναδά και της Ελβετίας.

Ορίζεται επίσης ότι όπου απαιτούνται εξετάσεις αυτές θα διενεργούνται δυο φορές το χρόνο σε γραπτή, έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή, ταυτόχρονα για όλες τις ειδικότητες και κατηγορίες πτυχίων.

Με το νομοσχέδιο φαίνεται πως καταβάλλεται μια προσπάθεια να ξεπεραστούν κάποιες δύσκαμπτες γραφειοκρατικές διαδικασίες που τολαιπωρούσαν είναι ολήθεια με πολύμηνες καθυστερήσεις τους πτυχιούχους του εξωτερικού, όπως επίσης να καθησυχαστούν οι δυσμενείς εντυπώσεις από τις τελευταίες αποκαλύψεις που αφιερίθηκαν "το αδιάβλητο" της φυσιognωμάτων του ΔΙΚΑΤΣΑ.

Για το τελευταίο (το "αδιάβλητο" του νέου οργάνου) κρατούμε πάντα "μικρό καλάθι", μιας και μιλούμε για θεσμούς του καπιταλισμού. Οσο δε για την "αυτόματη αναγνώριση" των πτυχίων φρούριο μαστε ότι ίσως μπάσει από το παράθυρο την αναγνώριση των πτυχίων που χορηγούν πτυχιούχους του εξωτερικού, όπως επίσης να καθησυχαστούν οι δυσμενείς εντυπώσεις από τις τελευταίες αποκαλύψεις που αφιερίθηκαν "το αδιάβλητο" της φυσιognωμάτων του ΔΙΚΑΤΣΑ.

Ως τώρα αναγνωρίζονταν μόνο ο χρόνος σπουδών στο πανεπιστήμιο του εξωτερικού και όχι ο χρόνος φοίτησης στο συνεργαζόμενο ΚΕΣ και πάντως όχι αυτομάτως το πτυχίο.

Τώρα η "αυτόματη αναγνώριση" χωρίς αξιολόγηση της μεμονωμένης περίπτωσης τίθα σημαίνει; Δεν θα εξετάζεται δηλαδή ο τρόπος απόκτησης του πτυχίου;

Περί αυτού τα δημοσιεύματα μας αφήνουν προς το παρόν στο σκοτάδι.

Γιούλα Γκεσούλη

Κάθε εκλογές και χειρότερα. Αυτό αποκομίζει ως συμπέρασμα ο αριστερός πολίτης παρακολουθώντας τις συνθέσεις των συζητήσεων, τις ειδήσεις στην τηλεόραση, τη θεματολογία των εφημερίδων. Τα δύο μεγάλα κόμματα έχουν πλέον στη διάθεσή τους σχέδιο το σύνολο του αξιόλογου ραδιοτηλεοπτικού χρόνου. Δικαίως οι μικροί έσκιζονται στις φραστικές διαμαρτυρίες που όμως περισσότερο δείχνουν την αδυναμία τους να επιβάλουν την παρουσία τους με βάση έστω την "αρχή" της αναλογικότητας, παρά το αναμφισβήτητο δίκιο τους. Μετά τις εκλογές, η απαράδεκτη αντιδημοκρατική συμπεριφορά των ΜΜΕ προς τα μικρά κόμματα θα είναι η βασική δικαιολογία των ηγεσιών τους για το αποτέλεσμα ή και ο βασικός λόγος να δοθεί πανηγυρικός χαρακτήρας σε μια απρόσμενη επιτυχία.

Εδώ όμως υπάρχει παγίδα. Στην οποία συνειδητά ή ασυνειδητά - δεν έχει καμιά σημασία- ολόκληρη η κοινοβουλευτική οριστερά πέφτει μέσα. Και μαζί της παρασύρει όσους εργαζόμενους την ακολουθούν, την ακούν, της συμπαραστέκονται για την αντιδημοκρατική περιθωριοποίησή της, ακόμα και αν ψηφίζουν ένα από τα δύο μεγάλα κόμματα. Η παγίδα είναι παραγαγμένη από τη συμμετοχή στο μηχανισμό διακυβέρνησης. Η αρχή της αστικής αντιπροσωπευτικότητας, της αστικής κοινοβουλευτικής αντιπροσωπευτικότητας, γίνεται περίτροπα ότι η δυτική δημοκρατία και ο κοινοβουλευτικός έχουν οργανωθεί με τέτοιο τρόπο που οι μάζες των εργαζόμενων να είναι όσο γίνεται περισσότερο απορμακρυσμένες από τη συμμετοχή στο μηχανισμό διακυβέρνησης. Η αρχή της αστικής αντιπροσωπευτικότητας, της αστικής κοινοβουλευτικής αντιπροσωπευτικότητας, είναι η ανάθεση για την επιλογή των προβλημάτων, η ανάθεση της περίπλοκης λειτουργίας της αστικής μηχανής. Γιατί -κατά την ιδεολογία τους- περίπλοκη αυτή λειτουργία μπορεί να γίνει μόνο από τους ειδικούς της ανώτερης τάξης, τους μορφωμένους εκπροσώπους της ολιγαρχίας, όπως η διοίκηση και η ιδιοκτησία μιας παραγωγικής μονάδας, ενός εργοστασίου, μιας επιχείρησης, μπορεί μόνο να ασκείται από έναν καπιταλιστή.

Ολη αυτή την απάτη, όλη αυτή την υποκρισία, όλη αυτή την ανισότητα, όλη αυτή τη δυσλειτουργία σε τελευταία ανάλυση, έρχεται να καλύψει σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο το κοινοβούλιο. Από τη μια διαμορφώνει -σε συνθήκες ανισοτιμίας πάντα- τους συσχετισμούς της κυριαρχησης τάξης, από την άλλη λειτουργεί ως δημοκρατικό περίβλημα, ως δημοκρατικό άγκαθη, λόγω της ομόθυμης και ισοτιμής συμμετοχής στις διαδικασίες του όλων των τάξεων, χωρίς -στις μέρες μας - κάποιον διαίτερο περιορισμό, πλην βέβαια του μεγάλου θέματος των μεταναστών που ενώ συμβάλλουν τα μέγιστα στη δυτική δημοτική πολιτιστική παραγωγή, που ενώνουν ούτε αυτό το εξευτελιστικό δικαίωμα: να διαλέγουν κάθε τέσσερα χρόνια μαζί με τους άλλους συντρόφους τους, τους ιθαγενείς εργαζόμενους, ποιο τμήμα της κυριαρχησης τάξης, ποιος αντιπρόσωπος της αστικής τάξης θα τους αντιπροσωπεύει. Ποιος υποτίθεται -το γιατί υποτίθεται- έρχουν όλοι πια- θα ενδιαφέρεται για τη λύση των τεράστιων προβλημάτων τους. Στην ουσία, ο εκπρόσωπος -και θεσμικά αλλά κυρίως ταξικά- είναι εντελώς ελεύθερος να κινηθεί προς τα εκεί που αυτός θέλει, χωρίς να έχει καμία επίπτωση για τρία τουλάχιστον χρόνια. Και όταν ξαναπληστεί το κρίσιμο τέταρτο έτος, αφεί για να αλλάξει ρότα, να φύγει από τις δεξιώσεις και τα σολόνια της πλουτοκρατίας, να κατέβει στις γειτονιές, να σφίξει τα ροζιάσμενες πλάτες και να ξαναπαραμυθίσει το πό-

Η απάτη της αστικής αντιπροσωπευτικότητας

κτησία στα μέσα παραγωγής.

Αλλά ας αφήσουμε ήσυχη την αριστερά στις επετειακές, νομιμόφρονες, πολιτικές συμπεριφορές της. Ας ξαναεντοπίσουμε από την αρχή, ας ξαναεκτιμήσουμε από την αρχή, ας ξανασκεφτούμε από την αρχή το ρόλο και τη χρησιμότητα του κοινοβουλευτικού, του κοινωνικού σύστημα του καπιταλισμού. Είναι φυσικό η ανισοτιμία που κυριαρχεί στη βάση να καθορίζει τη δημοκρατία και ο κοινοβουλευτικός έχουν οργανωθεί με τέτοιο τρόπο που οι μάζες των εργαζόμενων να είναι όσο γίνεται περισσότερο απορμακρυσμένες από τη συμμετοχή στο μηχανισμό διακυβέρνησης. Η αρχή της αστικής αντιπροσωπευτικότητας, της αστικής κοινοβουλευτικής αντιπροσωπευτικότητας, είναι η ανάθεση για την επιλογή των προβλημάτων, η ανάθεση της περίπλοκης λειτουργίας της αστικής μηχανής. Γιατί -κατά την ιδεολογία τους- περίπλοκη αυτή λειτουργία μπορεί να γίνει μόνο από τους ειδικούς της ανώτερης τάξης, τους μορφωμένους εκπροσώπους της ολιγαρχίας, όπως η διοίκηση και η ιδιοκτησία μιας παραγωγικής μονάδας, ενός εργοστασίου, μιας επιχείρησης, μπορεί μόνο να ασκείται από έναν καπιταλιστή.

Τα αποτελέσματα αυτής της αρχής της αντιπροσωπευτικότητας τα βλέπουμε καθαρά. Ολόκληρη η αστική κοινωνία με προεξέχον το κοινοβούλιο σφίζει από τα λεγόμενα σκάνδαλα, τις μίζες, τις φωτογραφικές ρυθμίσεις, τους χαριστικούς νόμους προς την ολιγαρχία ή προς τα κερδισμένα τμήματα της ολιγαρχίας.

Η κοινωνική τάξη που έχει συμφέρονται από την ανατροπή του καπιταλισμού είναι αυτοπρόσδεικο - όχι τώρα που οι θεσμοί του καθημερινής της ζωής και τις αντιθέσεις που γεννά, ως την κορυφή των διαδικασιών, τη διακυβέρνηση της οποιασδήποτε καπιταλιστικής χώρας. Βέβαια, η νομιμόφρων αριστερά μόνο στα προγράμματά της - και αν- και στις μεταξύ της αντιπρόσωπεις ισχυρίζεται ότι θα καταργήσει την ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής. Αρα, δικαίως βλέπει την ανισότητα μόνο στους θεσμούς και το εποικοδόμημα. Το γεγονός όμως δεν αλλάζει. Παραμένει αυτό καθαυτό. Με τη διαμορφωτική μόνο για την τεράστια ανισοτιμία στο χρόνο και στο χώρο των ΜΜΕ -που είναι απότελεσμα και της κοινωνικής αδυναμίας της αριστεράς- βοηθάει την κυριαρχητική τάξη να κρύψει την

Ποιο ντέρμπι, ρε παιδιά;

Δεν υπάρχει κάποιο γκανιάν
Θέμα αυτή τη βδομάδα, συ-
νεπώς πηγαίνουμε σε ένα κο-
κτέλι σύντομων σχολίων προ-
κειμένου να γεμίσουμε το χώρο
της στήλης.

✓ Συνεχίζοντας το θέμα της προηγουμένης βδομάδας σχετικά με την απαγόρευση της μετακίνησης των οπαδών μπορούμε να πούμε ότι το στρατόπάτσο για τον Λιάνη και τους μπάτσους ήταν μάλλον μικρότερο από το αναμενόμενο. Το γεγονός ότι μόνο στη Νίκαια είχαμε μικροεπεισόδια ανάμεσα σε οπαδούς του Ιωνικού και της ΑΕΚ έδωσε τη δυνατότητα στον Λιάνη να συνεχίσει να υπεραφανύεται της απόφασής του, αν και όλα δείχνουν ότι είναι θέμα χρόνου να την πάρει πάσσω.

Επί της ουσίας, το μέτρο δεν εφαρμόστηκε, αφού οπαδοί της φιλοξενούμενης ομάδας υπήρχαν σε όποιο γήπεδο ήθελαν να πάνε, με αποκορύφωμα τα Ανα Λιόσια όπου υπήρχαν μόνο οπαδοί του Ολυμπιακού. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι στο Αιγάλεω, παρά την κρισιμότητα του αγώνα, οι οπαδοί των δυο ομάδων κάθισαν μαζί στην ίδια εξέδρα, χωρίς να δημιουργηθεί το παραμικρό επεισόδιο. Σημαντικό ρόλο σε αυτό έπαιξε η στάση του Βίκτωρα Μητρόπουλου ο οποίος αφενός κάλεσε τους οπαδούς του ΠΑΟΚ να πάνε στο γήπεδο και φρόντισε να τους προμηθεύσει εισιτήρια και αφετέρου έδωσε "σαφείς και ρητές" οδηγίες κόσμιας συμπεριφοράς στους οπαδούς της ομάδας του. Ο Βίκτωρας επιδόθηκε σε μια ολομέτωπη επίθεση ενάντια στον Λιάνη, επειδή υπάρχει κόντρα ανάμεσά τους από την εποχή που ήταν πρόεδρος στην ΕΠΑΕ και τον έκανε ρόμπτα, παίρνοντας την εκδίκησή του. Τα όσα διαδραματίστηκαν στο Αιγάλεω έγιναν πρώτη ειδηση στον αθλητικό τύπο, με τις ευλογίες ακόμη και του υφυπουργού, ο οποίος έκανε την ανάγκη αρετή και αναφέρθηκε με θετικά λόγια στο γεγονός (ο Λιάνης δεν είχε άλλη επιλογή αφού το δεύτερο τη τάξει γεγονός ήταν οι μάπτες ανάμεσα στους Νικαίωτες και τους ΑΕΚΤζήδες) και δείχνουν ξεκάθαρα πόσο λίγος είναι ο Λιάνης για τη θέση που κατέχει, όταν με πολύ απλό και εύκολο τρόπο κατάφερε να τον ξεφτίλισε ο Βίκτωρας και μάλιστα σε ένα θέμα για το οποίο η πλειοψηφία των φιλάθλων ζητάει ριζικές λύσεις. Οταν με τις αποφάσεις του ο καθ' ύλην αρμόδιος καταφέρνει να απαξιώσει ακόμη περισσότερο το ποδόσφαιρο, καταλαβαίνουμε ότι δύσκολα μπορούν να αλλά-

ξουν τα
πράγμα-
τα.

 Και συ- νεχίζουμε με ένα θέμα που συν- δέται άμεσα με την απαρχώση του ποδοσφαρίου. Περισσότε- ρα από 6 εκατ. θα χάσει η EPT από τις μεταδόσεις των αγώ- νων της Α' Εθνικής. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Media Services, τα μικτά έσοδα της EPT (συμπεριλαμβάνονται και οι ανάγνεις που έχειες η NET) μέ-

άσχημο αποτέλεσμα είναι πολύ πιθανό να τις μοιραστεί με τον Προτάσσοφ. Ο Κόκκαλης για μία αικόνη χρονιά συνεχίζει την προσφιλή τακτική του να “θυσιάζει” με το πρώτο άσχημο αποτέλεσμα κάποιον από την ομάδα για να μαζευτούν οι υπόλοιποι. Μέχρι τώρα τον ρόλο της “Ιωνιγένειας” των έπαιζε

KOPAKI ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Ελα πατέρα, πες γρήγορα τις αλλούς.

χρι το τέλος του 2003 ήταν 510.548 ευρώ (καθαρά έσοδα 314.416 ευρώ), κατά μέσο όρο 17.468 ευρώ ανά αγώνα, με το κόστος ανά αγώνα περίπου 140.000 ευρώ. Τα περισσότερα έσοδα συγκεντρώθηκαν στο ντέρμπι ανάμεσα σε Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό και έφτασαν τις 46.230 ευρώ, στο 1/3 περίπου του κόστους, γεγονός που αποδεικνύει με το πιο ξεκάθαρο τρόπο, ότι το ελληνικό ποδόσφαιρο δεν πουλάει. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται και από το γεγονός ότι η EPT έχει έσοδα και υψηλή τηλεθέαση από τους αγώνες για το Champions League, ακόμη και στους αγώνες που δεν υπάρχει ελληνική ομάδα. Το ποδόσφαιρο συνεχίζει να είναι ο βασιλιάς των οπορ και να συγκινεί τους φιλάθλους, όχι όμως αυτό το άθλημα που παιζουν οι ελληνικές ομάδες, το οποίο έχει μια μακρινή συγγένεια με το προδόσφαιρο.

 Σαν αυγό καθάρισε ο Κόκκινος την Ελευθερόπουλο από τον Ολυμπιακό. Το άλλοτε αγαπημένο παιδί του προέδρου και των ερυθρόλευκων οπαδών μετατράπηκε εν μία νυκτί σε αποδιοπομπαίο τράγο, εκδιώχθηκε από την ομάδα και φορτώθηκαν πάνω του όλες οι ευθύνες για τα άσχημα αποτελέσματα της ομάδας (προς το παρόν ο Ελευθερόπουλος έχει χρεωθεί όλες τις ευθύνες, όμως στο επόμενο

ο προπονητής, ο οποίος άλλαξε αμέσως μετά τον ευρωπαιϊκό αποκλεισμό, προκειμένου να σφίξουν οι κώλοι και άπαντες να αφοσιωθούν στην κατάκτηση του πρωταθλήματος.

Τη φετινή χρονιά τα πράγματα έδειχναν ότι θα άλλαζαν και δεν θα είχαμε ανθρωποθυσίες, αφού η ομάδα βάριζε ολοταχώς για το όγδοο και πιο εύκολο πρωτάθλημα και ο Προτάσσοφ είχε δειξει με τη δουλειά του και την προσωπικότητά του ότι δεν είναι αναλώσιμος και ότι μπορεί να αποτελέσει το σημείο αναφοράς για να δημιουργηθεί μια μεγάλη ευρωπαϊκή ομάδα. Οταν μάλιστα ξεπεράστηκε σχετικά ανώδυνα και η ξεφτίλα από το 7-0 με την Γιουβέντους, ελάχιστοι ήταν αυτοί που πίστευαν ότι θα τηρηθεί το έθιμο της ανθρωποθυσίας. Οι εξελίξεις τελικά διαμορφώνονται σε ένα διαφορετικό μοτίβο, με τον Ελευθερόπουλο να διώχνεται από την ομάδα και τον Προτάσσοφ να είναι έτοιμος να τον ακολουθήσει σε περίπτωση που υπάρξει νέα γκέλα.

Το δρόμο για αυτή την εξελίξη των άνοιξαν οι οργανωμένοι οπαδοί ή για να είμαστε περισσότερο ακριβείς αυτοί που παίρνουν γραφμή από τον Τσουκαλά, γιατί οι γνωρίζοντες έρουν ότι υπάρχει μια σημαντική μερίδα στους οργανωμένους οπαδούς που θεωρούν τον Τσουκαλά τοάπτο του Κόκ-

καλη και δεν θελουν ούτε να τον
βλέπουν. Κάποιοι θεωρούν την
καρατόμηση Ελευθερόπουλου
σαν κίνηση για να μην αλλάξουν
τα γούρια στην ομάδα. Κάθε
χρόνο κάποιον τρώει ο Κόκκα-
λης και στο τέλος η ομάδα
παίρνει το πρωτάθλημα, συ-
νεπώς το ίδιο θα γίνει και φέ-
τος και μάλιστα η ομάδα εκτός
από τον τίτλο θα έχει κερδίσει
και από το γεγονός ότι έφυγε
ένας κλικαδόρος. Μαζί σας παι-
διά, αλλά ξεχνάτε ότι μέχρι τώ-
ρα ο πρόεδρος έτρωγε προ-
πονητές, ενώ φέτος τρώει τερ-
ματοφύλακα και πιθανά το
γούρι να μετατραπεί σε αγ-
γούρι.

Πάτπιας

ΥΓ: Δεν είχε σκοπό η στήλη να ασχοληθεί με την προεκλογική περίοδο, αλλά αναγκάζεται να το κάνει από τη στιγμή που στην πολιτική επικαιρότητα κυριαρχούν ποδοσφαιρικοί δροι. Μετά την εκδήλωση της "πρωτοβουλίας" Σημίτη, την οποία την ήξεραν όλοι πολύ πριν εκδηλωθεί και τη δημοσιοποίηση κάποιων δημοσκοπήσεων που δείχνουν ότι μικραίνει η διαφορά ανάμεσα στα δυο κόμματα, όλοι άρχισαν να μιλούν για εκλογές ντέρμπτι. Οι φιλιπποί ξέρουν ότι ντέρμπτυ είναι η ιπποδρομία που γίνεται κάθε χρόνο στο Εφοριακό Αγγλίας και όσοι έχουν κάποιο σχέση με το ποδόσφαιρο γνωρίζουν ότι με την έννοια ντέρμπτυ αναφέρομαστε σε μια αμ-

■ Περικλής Χούρσογλου Μάτια από νύχτα

Ενας νταλικέρης και μια υπάλληλος ζαχαροπλαστείου έχουν ενώσει τα προβλήματα και τη μοναξιά τους σε μια σχέση ρουτίνας, μονοτονίας και ελπίδας. Στη σχέση αυτή «ει-

σβάλλει» και διεκδικεί μεριδιο μια νεαρή επαρχιώτισσα που μεγάλωσε σε ορφανοτορυφείο.

Στα χνάρια του «Λευτέρη Δημακόπουλου» και του «Κυρίου με τα γκρι» η νέα αυτή ταινία του Π. Χούρσογλου ρίχνει τα φώτα της στην πρεσβατισμένη ζωή των πολλών. Συνηθισμένοι άνθρωποι και κατογραφή μιας λυπημένης καθημερινότητας σε μια ταινία χαμηλότονη, που γνωρίζει τα όριά της και δεν προσδοκά δάφνες.

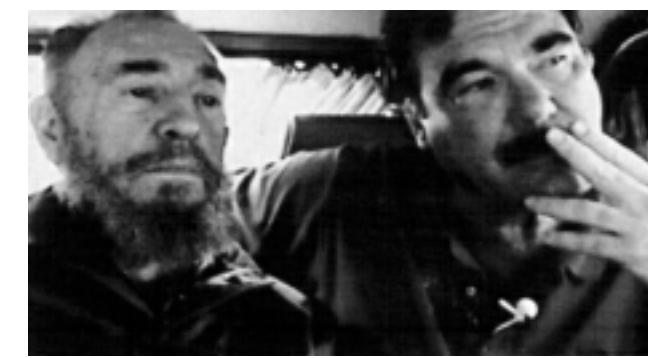
■ Αφοί Φαρέλι
Οι κολλητοί

Το γνωστό χοντροκομμένο χιούμορ των Φαρέλι («Ο ηλίθιος και ο πανηλίθιος», «Κάτι τρέχει με τη Μαίρη»), με ήρωες ένα ζευγάρι σιαμαίων ο ένας εκ των οποίων θελει να... κατακτήσει το Χόλιγουντ. Μόνο που αυτή τη φορά το χιούμορ δεν είναι τόσο πολύ χοντροκομμένο καθώς οι Φαρέλι βλέπουν με συμπάθεια και αναδεικνύουν τα προτερήματα των ηρώων τους. Σε κάθε περίπτωση πρόκειται για ταινία που δύσκολα θα έχει τύχη στην Ελλάδα του λαζαίστον.

■ Ολιβερ Στόουν
Κουαντάντε

Νοτικιμαντέρ-συνέντευξη του Ολιβερ Στόουν, στο οποίο ο Φιντέλ Κάστρο μιλά για όλα. Δεν προβλήθηκε σε δημοσιογραφική προβολή γιατί η εταιρία διανομής δεν είχε διαθέσιμη κόπτια κι έτσι δεν μπορούμε να κρίνουμε το περιεχόμενο αυτής της συνέντευξης η οποία οπωσδήποτε θα παρουσιάζει πολιτικό ενδιαφέρον.

Ελένη Σταματίου

Ποιον άρτον και θεάματα, γαμώ τα φτερά του ελέφαντα; Ο άρτος: με τα ίδια φράγκα μισή φρατζόλα λιγότερη. Οσο για θεάματα: _ !

Η γκρίνια να γίνει βία! (Λαϊκή παροιμία)

Δίχως καβάντζα καμιά

◆ Ωραίο το σόου του Περισσού στην Πάτρα: «εμείς πήγαμε να καταλάβουμε τα γραφεία συμβολικά!» (σύμβολο και συμβολάκι κλαίει ο ουρανός...)

◆ Αχ! Τομαράκι, τομαράκι, ξύλο που θα το φάς. (Νίκος Κ.)

◆ Ψηφίστε... επικοινωνία.

◆ Και βιβλίο ο Νικολάκης (ο Μπιστικός του ΠΑΣΟΚ)

◆ Καλύτερα κοπρίτης, παρά ιδιοκτήτης.

◆ Παιζει κάνα στοίχημα για το ποσοστό της αποχής στις εκλογές;

◆ 19 Γενάρη και (ακόμα) δεν έχω πάρει το «δώρο» Χριστουγέννων. Αγάντα!

◆ «Ο Γιώργος έχει το πλεονέκτημα ότι εκεί που δεν παίρνει καλό βαθμό ο σημιτικός εκσυγχρονισμός, η αντιπολίτευση, δεξιά και αριστερή δυστυχώς, παίρνει πολύ χειρότερο» (Μίμης Ανδρουλάκης)

◆ «Λύση η ενδυνάμωση της κοινωνίας του πολίτη, των νέων κοινωνικών κινητάτων μέσω της δημιουργίας εναλλακτικών πληροφόρησης και awareness. Η αναπτυξιακή πλανητική πολιτική». Απάντηση στο ερώτημα: «Πόσο δημοκρατικές είναι οι δυτικές δημοκρατίες και πως θα αποφύγουν τη επερχόμενη κοινωνική έκρηξη?» (Σπ. Πέγκα: «Η διεφθαρμένη δημοκρατία» - ATHENS VOICE, 15-21/1/2004). Το φόρουμ είναι εδώ ενωμένο δυνατό!

◆ Η ανωτέρω εφημερίδα είναι ταχανή στο πλευρό της ολυμπιακής «ιδέας» (βλ. άρθρο «Πάμε παραλία; Από το Φάληρο ως την Ανάβυσσο η Αττική αλλάζει»,

σελ. 13, της Β. Καιμάκη (σ.σ. κάποια σχέση με τον Ν. Καιμάκη);

◆ Κολοκυθά η «καθώς τρέπει» αριστερά: ποιος φταίει για το άδικο (=την μη κοινή εικονογραφία κάθοδο); Φταίει ο Νίκος. Και γιατί να φταίει ο Νίκος; Να φταίει η Άλεκα (...και πάει λέγοντας).

Τι κάνουν για μια (βολευτική) «συ-

και καλά τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού, με τα υπόλοιπα τι γίνεται; Με τους απλήρωτους συμβασιούχους του Δήμου Νίκαιας; (Στυλ: εγώ δεν ξέρω τίποτα, για όλα φταίει ο τέως, όμως στο τέλος ο λαός μακρύ το τρώει το -έος!...)

◆ Στο προηγούμενο φύλλο της

στην πολιτικών κρατουμένων).

◆ Αυτοί μέσα για μας, εμείς έξω γι' αυτούς (ιδιού στάδιον δόξης λαμπτρόν).

◆ «Πάρτυ, πάρτυ στις 7 του Μάρτη» ή «έλα πάρτη στις 8 του Μάρτη»;

◆ Το ποιος θα την πάρει είναι γνωστό: ο «και συ φαέ σκατά» λαός.

◆ Μίκυς, ο «καταλύτης».

◆ Νύκα πράπτα, που λένε και στην πατρίδα μου!

◆ Γιατί άμα δε «νύκα πράπτα» εμείς, θα μας ξε-πραπίσουν αυτοί!

◆ Miroufashim!

◆ «Η σύλληψη του Ιρακινού γηέτη Σαντάμ...» (όπτας) «οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές... δεν θα δικάσουν τον Σαντάμ Χουσεΐν, γιατί ήταν ένας δικτάτορας... αλλά γιατί στάθηκε εμπόδιο στα ιμπεριαλιστικά τους σχέδια, γιατί δε δέχτηκε να βάλει τη

χώρα του κάτω από τη μπότα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού» (άλογτς)! («Αλιάκος Δρόμος» - έχει σημασία η ημερομηνία);. Ψηφίστε τους! Μην τους λυπάστε!

◆ Ψηφίστε τους γιατί έρουν τι πίνουν!

◆ Εχουμε, λοιπόν, να «διαλέξουμε» μια σειρά αστικά κόμματα και διάφορες σοσιαλδημοκρατικές παρεκκλίσεις. (Ευχαριστούμε! (όταν κάναμε λάθος και δώσαμε, δώσαμε!)

◆ Πρώτα υποσχέθηκαν και μετά υποσχέστηκαν...

Βασιλής

Και... στα δικά μας

νταξούλω», μια Μερσεντέ, και μερικά «προνόμια» οι άνθρωποι... (τα ψηφαλάκια χάνονται και πίσω δε γυρνάνε).

◆ «Βρήκαμε καμένη γη» μας λέει ο «Ριζοσπάστης» (30/12/2003) αναφερόμενος στις «μηδενικές αυξήσεις» στο Δήμο Νίκαιας, παρά το γεγονός ότι «βρίσκεται με χρέος που φτάνει τα 12 δισ. δραχμές, «κληρονομία» από την προηγούμενη διοίκηση. Και αναφωτιόμαστε εμείς; μήπως μια τέτοια (καθαρά προεκλογική) κίνηση (μανούλα σ' αυτά ο Περισσός) βασιζεται στις προηγούμενες υπέρογκες αιδήσεις (διοίκηση ΠΑΣΟΚ, και πριν ΚΚΕ);

“ΚΟΝΤΡΑΣ” το «Βερούλη» να γίνει «Βερούχη». Merci.

◆ Μπουρλότο και φωτιά στην ολυμπιακή φλόγα! (Γεγραμμένο επί τούχου)

◆ Πολύ αστάθεια αυτή η ΚΟΕ: πάρτε με το ΚΚΕ (Δήμος Νίκαιας), πάρτε με τον ΣΥΝ (Φόρουμ), πάρτε μόνη: Παλλακιδισμός, παιδική αρρώστεια του οπορτουνισμού...

◆ Τηλεοπτική δημοκρατία, Σώσωστα...

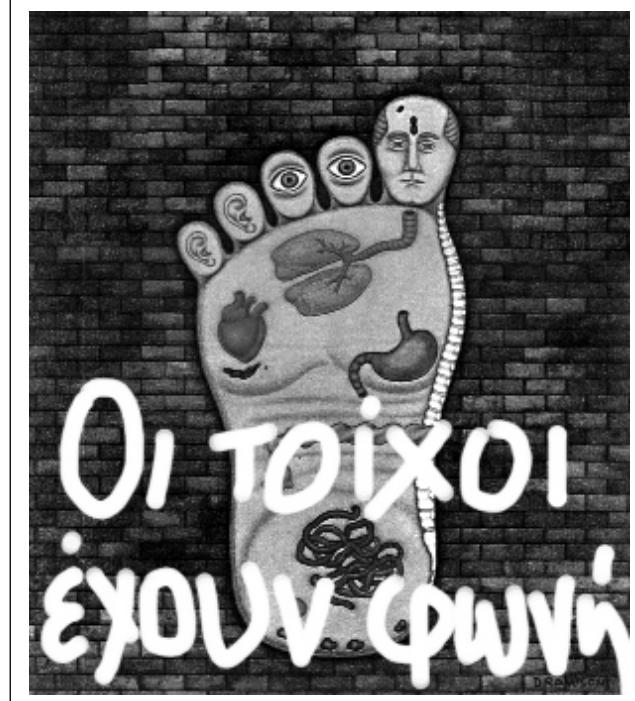
◆ Οι κρατικοδίαιτοι του ΣΥΝ μονοκούκι ΠΑΣΟΚ.

◆ Ρε Γιαννόπουλε (όχι εσύ Βαγγέλι!), τίποτα πιο έξυπνο δε βρήκες να πεις; (για την ενίσχυ-

κάποιων κι έκαναν τη δουλίτσα τους. Και οι εργαζόμενοι στήριζαν αυτή την αθλιότητα για να έχουν ένα μικρόφωνο και είτε να επιτελούν ένα σοβαρό έργο, είτε να λένε ό,τι μαλακία τους κατέβει στηρίζοντας ένα σαθρό, άθλιο οικοδόμημα (αυτό είναι θέμα ενός άλλου, μεγάλου παραμυθιού). Κι έτοις κάποιοι βρέθηκαν ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ.

Τέτοια πρόγραμμα συμβαίνουν στο ραδιοφωνικό δάσος της Θεσσαλονίκης. Και άλλα πολλά που δυστυχώς δεν χωράνε σ' ένα συνοπτικό παραμύθι. Το κακό είναι πως παρόλο που τα γνωρίζουν πολλοί, δεν γίνεται τίποτα ώστε να φωτιστεί λίγο αυτό το σκοτεινό δάσος. Το οποίο υποτάσσεται όλο και περισσότερο στους νόμους της αγοράς και της άγριας εκμετάλλευσης, σε βάρος φυσικά των εργοζόμενων. Οι οποίοι πλέον καλούνται να δουλεύουν ΑΜΙΣΘΑ, έτσι ανοιχτά και με θράσος, χωρίς πια να τηρούνται ούτε τα προσχήματα. Κι όποιος δε συμφωνεί πετιέται στους Χ.Υ.Τ.Α. της νέας τάξης προγράμματων. Ομως, το παραμύθι δεν τελειώνει εδώ. Συνέχιζεται...

ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

◆ Αμεση δημοκρατία παντού (Ακης Τσοχατζόπουλος)

Ε; Ναι!!! Ο γίγας Ακης. Ο τρισθεόρατος. Οχι, τι λέτε τώρα. Οχι και τριτοκοσμικός. Επειδή εμείς χρησιμοποιήσαμε το... τρις, εσείς αφέως στους ριψοκίνδυνους συνειρμούς. Πού βρισκόμαστε, στην εποχή της «πρωτοβουλίας των 6»; Στην εποχή του Καντάφι και του Αραφάτ; Νέα εποχή, νέες ανάγκες, νέες ψηφοφορίες. Νέες ισορροπίες, νέες προτεραιότητες, νέες καρέκλες, νέες εξουσίες, νέες κονόμες. Και πάνω από όλα η άμεση δημοκρατία. Η σύγχρονη εκδοχή της αρχαίας Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Τί είπατε; Πως ορισμένοι είναι άπαιχτοι στη λαμπιγιά; Συμφωνούμε και επαυξάνουμε.

◆ Ας γίνει η πράσινη αριστερά η μεγάλη πολιτική πρόκληση στις αρχές του 21ου αιώνα (Πράσινη Αριστερά)

Ελεγα να βρω έναν επιπλέον λόγο να ψηφίσω Συναποιμό. Εκτός από το ότι θα είναι πολύ χειρότερη η Βουλή χωρίς αυτόν. Εκτός από το ότι βάζει υποψηφιότητα ο μέγιος Μήτσος Κωστόπουλος που ελπίζει να είναι ο Συν το 3ο κόμμα στη Βουλή για να ανατρέψει τις ισορροπίες. Τον ανακάλυψα. Για να γίνει η πράσινη σαλάτα η νέα γαστρονομική πρόκληση του 21ου αιώνα. Τη δοκιμάσατε; Αν όχι, χάνετε. Τύφλα να 'χει η χωριάτικη.

◆ Το Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ του 2004 πρέπει να επανορίσει και ανοικοδομήσει τον κόσμο μας, γιατί η τιμή της σιωπής πληρώνεται στο σκληρό νόμισμα των ανθρώπινων βασάνων (4ο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ - Ινδία, Βομβάη / 16-21 Ιανουαρίου 2004)

Ωστε, αγαπητοί Φορουμίτες και Φορουμίτσες, τους πείσατε τους κυρίαρχους του κόσμου ότι ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός. Και τώρα βάλατε μπρος τον... επανορισμό (όταν τον ορίσετε, πείτε και σε μας τον ορισμό) και την ανοικοδόμηση του πλανήτη. Και μετά ξυπνήσατε. Αλλά γιατί να ξυπνήσετε; Ωραίο πράγμα οι εκδρομές.

◆ Κ.Ε. του ΑΚΕΛ, ολοήμερη συνεδρία σε εκτίμηση της πρώτης εξαμηνίας της διακυβέρνησης της Αλλαγής, Οκτώβρης 2003

Για προσέξτε, για προσέξτε, σας μιλάει το αριστερό ΑΚΕΛ: «...10. Στα θέματα εσωτερικής διακυβέρνησης η Κυβέρνηση (το κεφαλαίο είναι του ΑΚ

Εκλογές με ΜΑΤ και χημικά

Γιλομπ και χημικά στην ημερήσια διάταξη μεσούσης της προεκλογικής περιόδου. Εκεί που παλιά βλέπαμε πλαστικές σημαίες και βεγγαλικά στις συγκεντρώσεις των κομμάτων, τώρα βλέπουμε τα εργαλεία της πιο άγριας αστυνομικής καταστολής να επιστρατεύονται για να αντιμετωπίσουν κινητοποιήσεις εργαζόμενων. Είναι κι αυτό από τις πρωτοτυπίες της προεκλογικής περιόδου. Μια πρωτοτυπία που έρχεται να ξεκίνει τη φιλολαϊκή μάσκα που φορούν οι δυο μονομάχοι του δικομματισμού. Δεν είναι τυχαίο που η ΝΔ δεν αρθρώνει λέξη καταγγελίας γι' αυτό το όργο καταστολής.

Μόνο το τελευταίο δεκαπενθήμερο οι δυνάμεις καταστολής χτύπησαν πέντε κινητοποιήσεις:

◆ Στην εθνική Αθήνας-Πάτρας χτύπησαν τους ελαιοπαραγωγούς της Αιγαίας, τη μέρα που ο Γιωργάκης

πραγματοποιούσε την «πρεία προς το Καλέντζι».

◆ Εξω από τη νομαρχία Πάτρας χτύπησαν τους οικοδόμους που διαμαρτύρονταν για τη δολοφονία συναδέλφου τους στο εργοτάξιο-κάτεργο του βιολογικού καθαρισμού της πόλης.

◆ Στο Λαγονήσι χτύπησαν τους κατοίκους των Καλυβιών που διαμαρτύρονταν για την εκχώρηση της παραλίας στο ξενοδοχείο «Λαγονήσι Ρι-

ζόρτ» του ομίλου Μαντωνανάκη. Επινίσαν στα χημικά μια διαδήλωση στην οποία συμμετείχαν ολόκληρες οικογένειες, παιδιά και ηλικιωμένοι, θέτοντας σε κίνδυνο ακόμα και ανθρώπινες ζωές.

◆ Στο Αίγιο χτύπησαν πάλι τους ελαιοπαραγωγούς που δοκίμασαν να κάνουν πρεία προς την περιφέρεια Πάτρας.

◆ Στην Αθήνα, έξω από το υπουργείο Εργασίας χτύπη-

σαν τους οικοδόμους που πραγματοποιούσαν 24ωρη απεργία διαμαρτυρόμενοι για εργατικά «αυτοχήματα»-δολοφονίες.

Οταν στην προεκλογική περίοδο έχουμε τέτοια έξαρση της κρατικής καταστολής, όταν στην προεκλογική περίοδο εφαρμόζεται το δόγμα της μηδενικής ανοχής, όταν χτυπιούνται έτσι κινητοποιήσεις που ελέγχονται από θεσμικές δυνάμεις του νομιμόφρονος αστικού φράσματος (στα Καλύβια ήταν ο πρόεδρος

του ΣΥΝ Κωνσταντόπουλος, ο δήμαρχος και ο νομάρχης της περιοχής, στο Αίγιο ήταν παρόντες βουλευτές και πολιτικοί παράγοντες της αντιπολίτευσης, ενώ στις κινητοποιήσεις των οικοδόμων ο Περιοσός έλεγχε απόλυτα την κατάσταση), μπορούμε να φανταστούμε τί έχει να γίνει μετά τις εκλογές και ειδικά όταν στο δρόμο βρεθούν τμήματα εργαζόμενων και νέων που δεν ελέγχονται ασφυκτικά από τις θεσμικές δυνάμεις.

Λαϊκισμός νέου τύπου

Ο Γιωργάκης Παπανδρέου βάφπει το πολιτικό του όραμα «συμμετοχική δημοκρατία». Για να ακριβολγούμε, δεν το βάφπει ο ίδιος αλλά οι σύμβουλοι επικοινωνίας (απλοελληνιστί Γκεμπελίσκοι) που εδώ και πολύ καιρό δουλεύουν για την πάρτη του (Αμερικανοί οι περισσότεροι). Και μια ολόκληρη στρατιά κρατικοδίαιτων γραφιάδων βάλθηκε να κάνει πλύση εγκεφάλου στον ελληνικό λαό. Να τον πείσει όποιοντας ο Γιωργάκης φέρνει ένα νέο αέρα στην πολιτική, όποιοντας οι ένας ηγέτης κοντά στο λαό, που διακάνει πράξη αυτά που λέει για «συμμετοχική δημοκρατία».

Ένας άνθρωπος με ελάχιστη πολιτική εμπειρία καταλαβαίνει αμέσως ότι όλα αυτά δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Πολλοί τα αισθάνονται ως υποτίμηση της νοημοσύνης τους, ακόμα και σαν φτύσιμο. Για ποια συμμετοχική δημοκρατία μιλάει κάποιος που πήρε το χρίσμα της αρχηγίας ενός μεγάλου κόμματος από τον προκάτοχό του και επιβλήθηκε σε εκείνους που υποκριτικά αποκαλεί συντρόφους του μέσω της διαπλοκής με τους Βαρόνους της ενημέρωσης και την αμερικανική πρεσβεία; Το ιδεολόγημα, όμως, εξακολουθεί να πλασάρεται και απ' όπι φαίνεται έχει άλλο target group.

«Γιατί είναι πιο δημοκρατικό να σε αναδεικνύουν πέντε χιλιάδες διορισμένοι κρατικοί αξιωματούχοι και όχι η πλειοψηφία των τηλεθεατών;», ρωτούσε με οργίλο ύφος από τη σήή του στο «Βήμα της Κυριακής» ο γνωστός I. K. Πρετεντέρης. Εδώ είναι η ουσία. Η «συμμετοχική δημοκρατία» των Γιωργάκηδων δεν γουστάρει καν τη στρεβλή αντιπροσώπευση του αστικού κοινοβουλευτισμού και των θεσμών του (και τα κόμματα θεσμοί είναι), αλλά ταυτίζεται με την «τηλεοπτική δημοκρατία». Με την πιο σάπια σχέση που υπάρχει στο σύνολο των κοινωνικοπολιτικών σχέσεων: τη σχέση πομπού-δέκτη. Οπως ο τηλεθεατής καταναλώνει σίριαλ, ριάλιτι και διαφημίσεις, έτσι διακαταναλώνει και πολιτικά μηνύματα και προγράμματα. Κι όπως επιλέγει κανάλι και εκπομπή κάνοντας ζάπινγκ, έτσι δια επιλέγει και κόμματα. Με βάση τις επιλογές που πριν απ' αυτόν θα έχουν κάνει εκείνοι που ελέγχουν την «ενημέρωση».

Και το target group που λέγαμε; Το target group είναι ο πολίτης-τηλεθεατής, ο εργαζόμενος-τηλεθεατής, ο νέος-τηλεθεατής. Ειδικά ο τελευταίος. Από τότε που η αστική πολιτική μπήκε σε βαθιά κρίση, τέλη της δεκαετίας του '80, από τότε που ξέφτισαν τα μεγάλα οράματα και τα ηχηρά συνθήματα, από τότε που τραβήχτηκαν από το δρόμο οι μεγάλες μάζες, μπήκε στην κοινωνική ζωή μιάμιση γενιά. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι που δεν πρόλαβαν να συσσωρεύσουν πολιτικές εμπειρίες. Αυτοί που τόσο εύκολα ορισμένοι χαρακτηρίζουν χαμένη γενιά, απολίτικους. Προς αυτούς απευθύνεται πρωτίστως ο Γιωργάκης. Σ' αυτούς προσπαθεί να εμπεδώσει την ιδέα της «τηλεοπτικής δημοκρατίας». Να τους καλλιεργήσει την ψευδαίσθηση ότι μπορούν να καθορίζουν την πορεία της πολιτικής, όπως καθορίζουν την πορεία ενός ριάλιτι παιχνιδιού καλώντας κάποιο 090.

Ολη αυτή η προσπάθεια συνιστά ένα μοντέρνο λαϊκισμό, καθώς προσπαθεί να κολακέψει ένα κομμάτι της νεολαίας. Αν την ξύσουμε λίγο, κάτω από το λάιφ στάιλ δια βρούμε το φασισμό της εποχής μας.

Π.Γ.

ΠΑΣΟΚ «δεν εκμεταλλεύτηκε τις ευνοϊκές συνθήκες για να αντιμετωπίσει τα δυο βασικά της διαφθωτικά προβλήματα, την έλειψη ανταγωνιστικότητας και τις δημοσιονομικές ανισορροπίες».

Το συμπέρασμα αυτό έσπευσε να εκμεταλλεύτει η ΝΔ με δήλωση του Αλογοσκούφη, σύμφωνα με την οποία η έκθεση της Κομισιόν «αποτελεί κόλαφο για την οικονομική πολιτική της τελευταίας δεκαετίας» και οι διαπιστώσεις της «δικαιούνουν πλήρως τη ΝΔ και το πρόγραμμά της». Ποιες, όμως, είναι οι απόψεις της Κομισιόν για τις οποίες η ΝΔ αισθάνεται δικαιωμένη; Στο σύνολο τους προεξοφλούν ακόμη πιο αντιλαϊκή πολιτική για τα

επόμενα χρόνια.

Οι πιέσεις της Κομισιόν στο κεφάλαιο «ανταγωνιστικότητα» αφορούν την «αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου της αγοράς εργασίας» (δηλαδή την πλήρη αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων και την καθιέρωση της απόλυτης «ελαστικότητας»), τη μείωση του «μη μισθολογικού κόστους εργασίας» (δηλαδή μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών και των αποζημιώσεων για απόλυτη), την αναθεώρηση του ασφαλιστικού και τη «σύνδεση του μισθού με την παραγωγικότητα». Γ' αυτά επιχαίρει η ΝΔ, αυτά θεωρεί δικαιώση της, αποκαλύπτοντας τις πραγματικές προθέσεις που κρύβονται πίσω από τις αο-

βλομαδιατική εφημερίδα

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Αννησ 24 - Αιγαλεω

